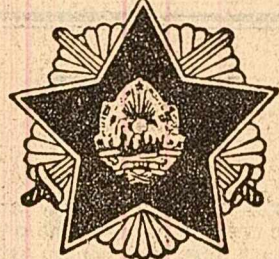

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ÎN ZIARUL DE AZI

- R. Atanasescu — Consiliul directorilor la lucru — Din activitatea trustului Gosstat Ploiești (pag. 2-a).
- Euseblu Camil — Satul uliat — fragment de roman (pag. 3-a).
- Platon Pardău — File de emole (pag. 3-a).
- C. Vreju — Teoria relativității și fizica modernă (pag. 4-a).
- D. Minculescu — „Electrofarul” în Imagini (pag. 5-a).
- Sport (pag. 5-a).
- Eugen Ionescu — Documentar: Africa de sud-vest (pag. 6-a).

Anul XXXIII Nr. 6265 | Simbătă 23 mai 1964 | 6 PAGINI - 30 BANI

PE TEMELE ZILEI

„CĂLĂTORIA” MANUALELE ȘCOLARE

La toamnă, când se vor deschide școlile, elevii din învățământul de cultură generală, profesional și tehnic vor găsi pregătite pentru ei 24 600 000 de manuale. Dintre acestea, peste 20 de milioane vor fi distribuite gratuit elevilor din clasele I—VIII. Până în septembrie sînt încă mai bine de trei luni, dar, de pe acum, cea mai mare parte a acestor manuale a fost tipărită. Coletele care conțin cărți școlare trebuie să ajungă la timp și în perfectă stare de la tipografiile în centrele regionale, raionale și orașenești, să fie păstrate cu grijă pînă în preajma începerii cursurilor, când vor fi distribuite școlilor sau unităților de desfacere.

Zilnic, din Gara de Nord și din stațiile de cale ferată ale altor centre unde se editează manuale, pornesc spre toate colțurile țării mii de cărți ambalate și manipulate cu atenția cuvenită. După cum informează corespondenții regionali ai ziarului, la Oradea și Iași, la Brașov și Timișoara, pachetele de cărți școlare ajung în bună stare. În cele mai multe regiuni Centrele de distribuție și difuzare a cărții, unitățile cooperatiste s-au îngrijit din timp de amenajarea spațiului necesar depozitării manualelor în condiții corespunzătoare, ferite de praf, umezeală etc. La Iași s-a construit și s-a dat în folosință C.L.D.C. un depozit modern, de mare capacitate. Bine îngrijite și amenajate sînt și depozitele întreprinderilor comerciale interraionale Oradea, Salonta, ale C.L.D.C. din regiunea Euzoav s.a. Volumele sînt așezate pe clase și pe titluri, există o evidență precisă a coletelor sosite și a celor ce sînt așteptate.

Pe alocuri însă, C.L.D.C. și organele cooperatiste care răspund de difuzarea manualelor nu au luat măsuri pentru buna depozitare a tuturor cărților școlare ce le-au fost încredințate. În orașul Pașcani, C.L.D.C. și unitățile cooperatiste se tocmesc încă asupra repartiției obligatiilor pe care le au depozitivă

în depozitarea manualelor. N-ar fi mai firesc să se mai utilizeze conlucrarea pentru a se asigura — cu toată răspunderea — păstrarea în condiții cit mai bune a cărților școlare? Un cuvînt hotărîtor au de spus în această „dispută”, firește, organele locale de partid și de stat.

În multe localități, o dată cu nolle cartiere de locuințe au fost construite și școli. Gospodarii orașelor nu trebuie să uite cerințele acestor noi locatari în ce privește cărțile și celelalte obiecte trebuincioase în activitatea școlară. Din spațiile comerciale nu amenajate este de dorit să facă parte și librării, papetării, unități ale C.L.D.C. Se simte nevoia unor astfel de unități în cartierul Socola din Iași, unde în ultimul timp au fost date în folosință trei școli medii, în preajma Complexului școlar profesional de la Birlad, unde învață peste 2 500 de elevi și în alte părți. Amenajarea lor din vreme va preveni eventualele greutăți și aglomerații nejustificate atunci cînd se va trece la difuzarea manualelor școlare.

Anual, statul nostru democrat-popular alocă zeci de milioane de lei pentru tipărirea de cărți școlare; colective de cadre didactice, graficieni, specialiști tipografi se străduiesc să îmbunătățească conținutul conținutul acestor manuale, forma lor grafică. Pe lângă pagubele materiale, nu e greu de închipuit efectul educativ nefavorabil pe care-l poate avea o carte deteriorată, cu filele îndoit și culturile rupte. De aceea, este o importanță îndatoritoare a tuturor forurilor care răspund de transportul, depozitarea și difuzarea manualelor școlare — C.L.D.C., unitățile cooperatiste, staturile populare, conducerea școlilor — să vegheze ca fiecare carte să ajungă la timp și în perfectă stare în minile elevilor. Cei care transportă sau depozitează manuale trebuie să le considere nu numai obiecte prețioase ci și fragile, fie că poartă sau nu mențiunea: „Atențiune! Manuale școlare”.

Din toată țara

Noi produse ale industriei chimice organice

Intensificarea muncii de cercetare, intrarea în funcțiune a noi unități productive contribuie la îmbogățirea gamei de sortimente chimice organice. De la începutul anului și pînă acum fabricile din industria chimică organică au realizat, printre altele, vopsele pentru izolația fonică a autocamionelor și vagoanelor de cale ferată, sortimente de negru de fum care sporesc rezistența anvelopelor

și articolelor tehnice din cauciuc, un intermediar pentru fabricarea coloranților etc. Pînă la sfîrșitul acestui an sînt prevăzute să se realizeze și alte produse. Printre acestea se numără noi sortimente de coloranți pentru fibre sintetice, pentru bum-bac și piele, pigmenți organici pentru mase plastice și cernele poli-grafice, sortimente de lacuri și vopsele.

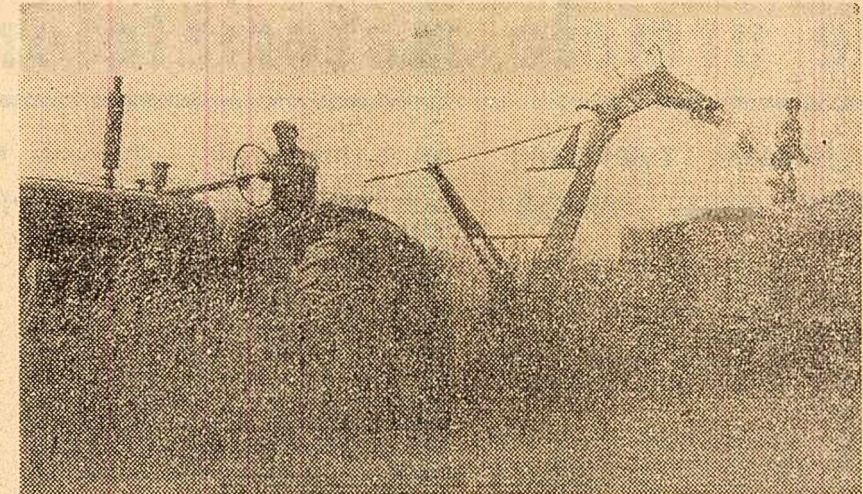
Concurs de îmbrăcăminte

Pentru îmbunătățirea calității deservirii în unitățile de confecții după comandă, Uniunea centrală a cooperativelor meșteșugărești a organizat un concurs de îmbrăcăminte pe țară. În prezent se desfășoară faza regională a concursului. Cu acest prilej se face trierea modelelor pentru faza pe țară, unde se vor prezenta cele mai valoroase creații ale specialiștilor din cooperativa meșteșugărească. Lucrările de selecționare și primirea a celor mai reușite modele vor avea loc în zilele de 11—14 iunie a.c. Concursul constituie un prețios schimb de experiență, dînd posibilitate cooperativelor tehniciene, meșteri și lucrători să cunoască elementele noi ale modei, metodele noi de execuție, precum și cele mai reușite soluții pentru utilizarea țesăturilor din fibre sintetice sau în amestec. După încheierea concursului vor avea loc prezentări de modă pentru public, cu modelele premiate și selecționate la concurs.

La întreținerea culturilor

ORADEA (coresp. „Știința”). — În zona de șes a regiunii Crișana toate culturile de primăvară s-au dezvoltat viguros. Plăile căzute în ultimul timp au favorizat însă și creșterea buruienilor. De aceea, principala preocupare a colectivităților este acum întreținerea culturilor. La gospodăria colectivă din Șimand s-a terminat prașila I și răritul pe cele 600 ha cu secleă de zahăr și s-au lucrat cu sapa rotativă aproape 500 de ha cu porumb. La gospodăria colectivă din Comlăuș s-a executat pra-

șila I și răritul pe întreaga suprafață de 260 ha cu secleă de zahăr și s-a început prașila mecanică și manuală al porumbului și flozii-soarelui. Pînă în prezent, în raioanele Criș și Salonta s-a executat lucrarea de întreținere a porumbului cu sapa rotativă pe circa 12 000 ha. De asemenea, s-a efectuat prașila I pe o suprafață de peste 6 000 ha cu secleă de zahăr și răritul pe mai bine de 3 000 ha. În unele gospodării colective a început și prașila a III-a la secleă de zahăr.

G.A.S. Căltărași, regiunea București. Aici s-au cultivat 100 ha cu secară masă verde. În fotografie: recoltatul secarei cu ajutorul combinel

Entomobacterinul

La stațiunea experimentală de preparate microbiologice a Institutului central de cercetări agricole s-a experimentat cu rezultate pozitive combaterea unor dăunători pe cale biologică. Specialiștii stațiunii au produs entomobacterinul, folosit la combaterea unor dăunători ai culturilor agricole, pomilor și arborilor forestieri. Produsul conține bacterii care acționează selectiv asupra diferitelor specii de insecte, rezultatele cele mai bune obținîndu-se cînd acestea sînt în stare de larvă. Cu ocazia experiențelor făcute, produsul a acționat nociv asupra nălbăbului, cotarului, călugăriței, larvei gîndacului de Colorado și altor dăunători. Încă din acest an, entomobacterinul va fi folosit de unități agricole socialiste. (Agerpres)

Procedeu e simplu. Se cunoaște de cîteva sute de ani. Pentru fabricarea fiecărei tone de fontă, furnalea mîmleacă o „hrană” consistentă — minereu de fier. Iar la fiecare „masă” de coc fier, cocul este de nelipsit. El este „plinea” furnalelor, combustibilul care, mistuindu-se în dreptul gurilor de vînt, topește totul — la aproape 2 000 de grade — și particulele la transformarea minereului și calcării lui în fontă și zgură.

COCSUL

și-au dublat producția de fontă față de 1959. Indicii de utilizare și consumul de coc — indicatori care exprimă cel mai elocvent creșterea nivelului tehnic al producției — au înregistrat îmbunătățiri apreciable. Comparativ cu 1959, astăzi se produce pe fiecare metru cub de volum util de furnal mai mult cu 220—470 kg de fontă, în condițiile reducerii consumului de coc cu 200 pînă la 330 kg pe tonă de fontă. Aceste cifre exprimate ci se poate de bine transformările survenite în toate secțiile de furnale, munca entuziastă de zi și noapte a colectivelor de furnaliști și specialiști.

Hotărîtoare în ridicarea nivelului tehnic al producției de fontă sînt măsurile luate în anii șesenalului de către partidul și statul nostru. S-a construit în acest scurt răstimp furnalul de 1 000 m.c., au fost refăcute capital și modernizate aproape toate furnalele de la Hunedoara și Călan. Au intrat în producție capacități noi pentru fabricarea cocului și de aglomerare a minereurilor, s-au asigurat furnalelor cantități sporite de minereuri bogate în fier. Aceste măsuri esențiale s-au imbi-

La furnale — noi rezerve și posibilități

Specialiștii au dovedit că, pentru fiecare 10 grade de ridicare a temperaturii aerului insuflat în furnale, consumul de coc scade cu 4 kg pe tonă de fontă. Raportat la întreaga producție de fontă a celor două mari uzine, rezultă că se obțin astfel într-un an economii de cîteva zeci de mii de tone de coc. Ce au întreprins furnaliștii în acest sens? Cîteva date arată că la Hunedoara și Călan temperatura aerului insuflat atinge în prezent valori de ordinul 650—550 de grade. Nu este însă mai puțin adevărat că rezervele sînt departe de a fi epuizate. Anul acesta, spre exemplu, la secția I-a furnale s-a lucrat cu temperaturi cu 100—120 grade sub capacitatea termică a caupereilor, iar la secția II-a cu 50 de grade mai puțin.

Un studiu amplu, întocmit de specialiști, indică mijloacele pentru valorificarea mai largă a acestei rezerve. Prin repararea caupereilor, modernizarea lor și urmărirea atență a tehnologiei, temperatura aerului poate fi ridicată — în funcție de furnale — la 700—1 000 de grade. Conducătorii celor două mari întreprinderi au și trecut în planurile de măsuri realizarea propunerilor făcute de specialiști. Este însă nevoie de aplicarea lor întocmai și, mai ales, de ridicarea muncii caupereștilor la un nivel superior.

Sfera de preocupări a furnaliștilor a cuprins în ultima vreme și o altă problemă esențială — asigurarea unui mers uniform și intensiv al furnalelor prin îmbunătățirea tehnologiei de exploatare. Mulți furnaliști își exprimă însă părerea că în această direcție mai este încă loc destul pentru noi perfecționări. Respectarea rețetelor de dozare, menținerea constantă a nivelului de încălzire, adoptarea unor sisteme de alimentare adecvate — iată numai cîteva din căile care duc la îmbunătățirea regimului termic, la reducerea consumului de coc.

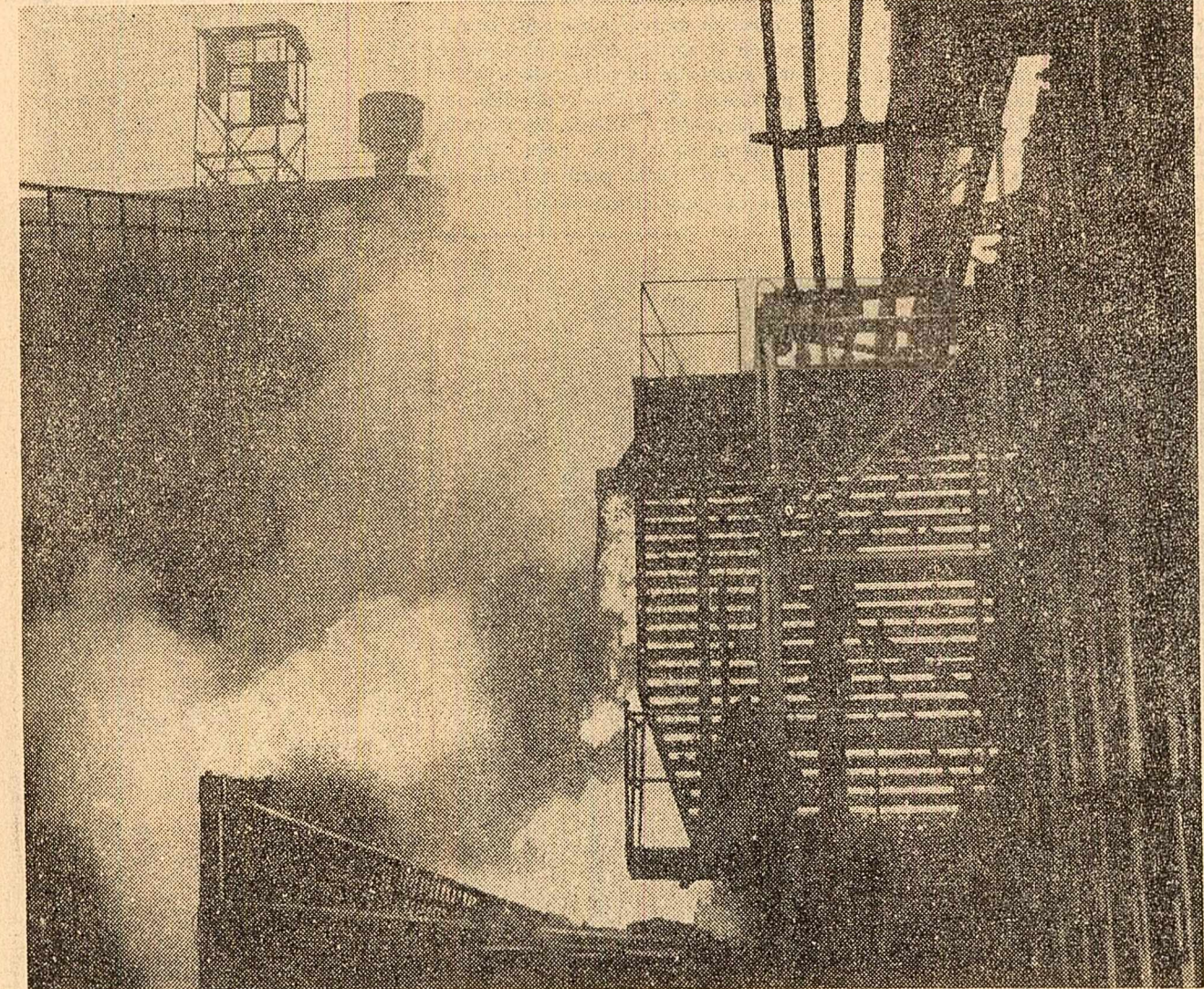
Treptele calității

Anul acesta vor intra în funcțiune noi capacități moderne pentru prepararea cărbunilor cocsificabili și minereurilor pentru aglomerare și depozitare. Dar nici investițiile, nici munca furnaliștilor nu reprezintă totul. La reducerea consumului de coc trebuie să contribuie și cocsarii, și aglomeratoriștii, și minierii din Valea Jiului, și cei de la Teluș și Ghelar. Șirul perfecționărilor tehnice, al metodelor avansate de lucru pentru economisirea cocului nu trebuie să se întrerupă la hotarele secțiilor de furnale, ci să continue de-a lungul întregului drum ce-l străbate cocul.

Folosirea aglomeratului autofondant a însemnat un real pas înaint-

Mii de tone economisite

Succesele obținute în anii șesenalului în cele două mari uzine sînt evidente. Hunedoara și Călanul

La Uzina cocschimică de la Hunedoara. Foto: Gh. Vinjiță

VIZITA PREȘEDINTELUI R. A. YEMEN

ABDULLAH AL-SALLAL

Președintele Republicii Arabe Yemen, Abdullah al-Sallal, și persoanele oficiale care îl însoțesc au plecat vineri într-o călătorie prin țară. Oaspeții sînt însoțiți de Gogu Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Eduard Mezincescu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

La intrarea în regiunea Ploiești oaspeții yemeniți au fost întâmpinați de reprezentanți ai staturilor populare ale regiunii și orașului Ploiești și ai organizațiilor obștești locale. Președintele statului popular regional, Gh. Stan, a urat oaspeților bun venit. A răspuns președintele Abdullah al-Sallal.

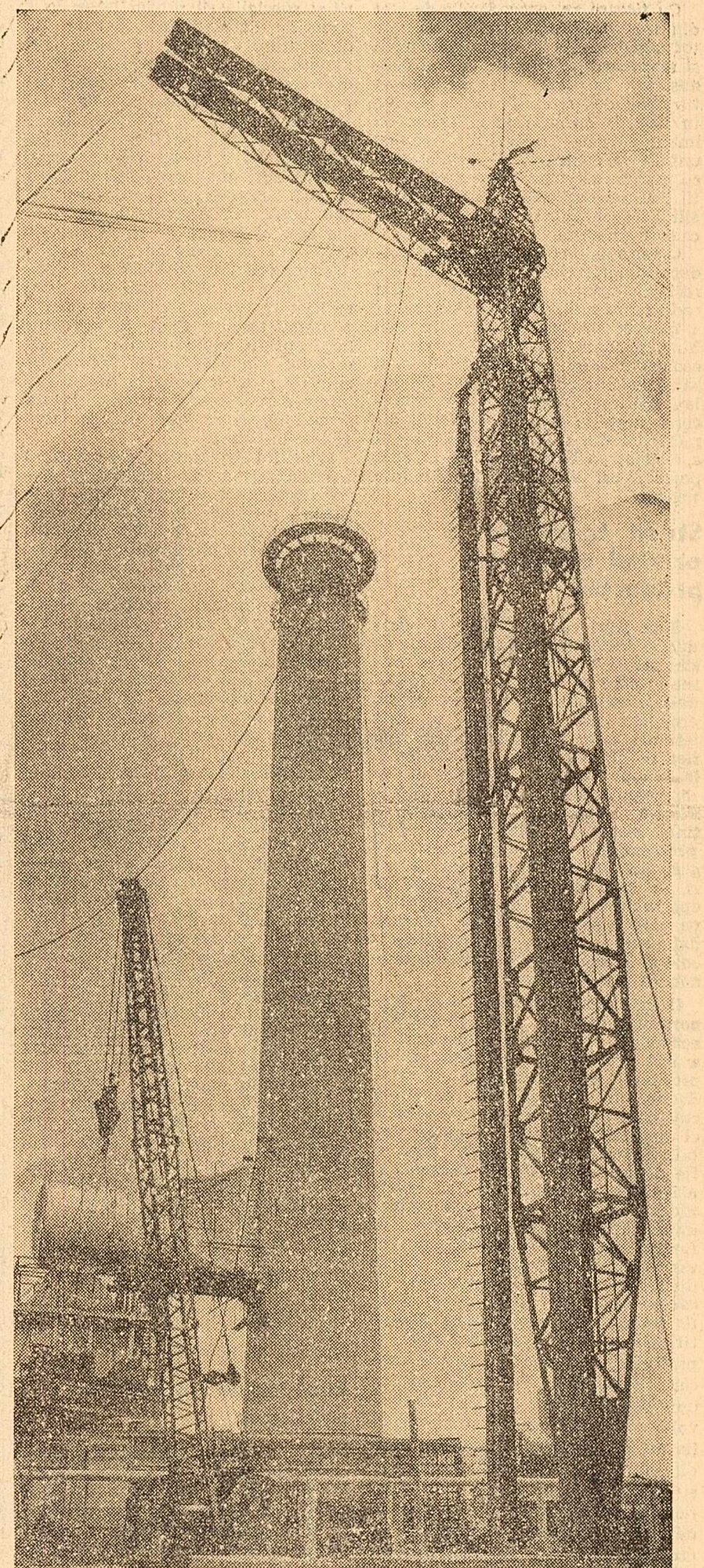
Președintele Yemenului și celelalte persoane oficiale s-au oprit apoi la Uzina de utilaj petroler „1 Mai” din Ploiești, unde au fost salutați de Constantin Năcută, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, și de conducerea uzinei. În sala de consiliu, directorul general al uzinei, Dimitrie Tomozei, a vorbit oaspeților despre dezvoltarea acestei importante unități constructoare de utilaj petroler, care este cunoscută prin produsele ei în numeroase țări din lume. În continuare au fost vizitate mai multe secțiuni de producție ale uzinei și s-a asistat la unele probe ale instalațiilor de foraj.

În amintirea vizitei, mareșalul Abdullah al-Sallal a semnat în cartea de aur a uzinei, felicitînd colectivul de aici pentru rezultatele obținute în muncă și urîndu-i noi succese în activitatea de viitor.

După vizita făcută la Ploiești, oaspeții yemeniți și-au continuat călătoria pe Valea Frahovel, oprindu-se la Sinaia, unde au participat la un dejun oferit în cinstea lor.

În timpul dejunului, care a decurs într-o atmosferă cordială, Gh. Stan, președintele Sfatului popular al regiunii Ploiești, și mareșalul Abdullah al-Sallal au toastat pentru prietenia romino-yemeniți, pentru prosperitatea celor două țări.

Vineri după-amiază, oaspeții yemeniți au vizitat Muzeul Peleş după care s-au îndreptat spre Brașov. La sosirea în regiune, oaspeții au fost întâmpinați de conducători ai organelor locale de stat și ai organizațiilor obștești. La salutul președintelui Sfatului popular regional, Ion Mărcuș, a răspuns președintele Abdullah al-Sallal. Prin localitățile prin care au trecut, de la București spre Brașov, oaspeții au fost salutați cu căldură de numeroși cetățeni. (Agerpres)

Îndălțim... (Coșul de fum al Centralei electrice de termoficare din Iași) Foto: M. Andreescu

INSTANTANEE

Consultație la magazin

As fi curios — dar asta e treaba statisticienilor — să aflu cîte pagini de lectură, cîte filme sau spectacole oferă unei gospodine într-o lună folosirea aspiratorului, a mașinii de spălat rușe, a frigiderului. Poate că ar fi interesant un asemenea calcul, poate că rezultatele sale ar constitui cea mai bună reclamă pentru aceste obiecte ale tehnicii în gospodărie. Pentru că, evident, modernizarea măturatului și chiar „mecanizarea” fabricării maionezei sînt amănunte cu consecințe ce țin de igienă, confort dar, mai ales, de scurtarea timpului pe care femeia îl consacră muncilor casnice.

De la un an la altul calitatea, aspectul, performanțele acestor mecanisme și aparate corespund tot mai mult exigențelor noastre, de la un an la altul industria acestor produse face progrese remarcabile. Dar comertul?

Comertul cu fîrșea era ceva mai simplu decît comerțul cu aspiratoare. Ca urmare, unele magazine din Capitală și din provincie au prezăut în zile și la ore anumite prezentarea și demonstrarea proprietăților acestor obiecte de uz casnic, de la televizorul și frigiderul, probe de funcționare și întreținere făcute de tehnicieni, explicații și lămuriri date cumpărătorilor. E un lucru foarte firesc, pentru că noile poziții cucerite de tehnică în cămin și buclărie presupun o anumă ridicare a calificării în cotidiană activitate gospodărească.

Dar am întîlnit în ultimele zile două cazuri pe care nu le-am putut accepta. La marele și modernul magazin de produse electrotehnice de pe Calea Griviței un tehnician neglijent folosea pentru probe o priză stricată, în vreme ce un colege de-al său, vînzător la „Electrotehnica” de pe bd. Magheru, uita să explice cumpărătorilor un amănunt esențial și anume că un aparat de radio se poate strica în cîteva clipe dacă voltajul de acasă este mai mic decît voltajul din rețeaua magazinului. Exemplele nu sînt, din păcate, singurele. Există încă destule magazine în București și în provincie în care vînzătorii nu lămuresc cumpărătorului condițiile de folosire și întreținere ale acestor produse, uneori nu le fac nici proba, conform vechitului principiu „vîzută-plăcut”.

Laurențiu VISKI

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. II-a)

TELEGRAME

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și președinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine

București
Dragă tovarășe Gheorghiu-Dej,
În numele poporului bulgar și în numele meu personal, primiți recunoștința noastră sinceră pentru condoleanțele adresate nouă cu prilejul grelei pierderi suferite de poporul nostru — încetarea din viață a eminenței activiste al Partidului Comunist Bulgar, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B. și președinte al Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria, tovarășul Dimitar Ganev, neobosit luptător pentru pace și socialism și pentru dezvoltarea prieteniei frățești dintre popoarele bulgar și romin.

TODOR JIVKOV
prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine

București
Va mulțumesc cordial pentru felicitările și urările transmise în numele dv. și în numele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine cu prilejul alegerii mele ca președinte al Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria.

Împărtășesc întru totul convingerea exprimată de dv. privind dezvoltarea mai departe a prieteniei și colaborării dintre cele două țări ale noastre și mă folosesc de acest prilej pentru a ura poporului romin frate noi succese în lupta pentru triumful socialismului și păcii.

GHEORGHI TRAIKOV
președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria

EUSEBIE CAMILAR

SATUL UITAT

In romanul „Satul uitat” — din care publicăm un fragment — autorul înfățișează viața unui băiat dus de-acasă și pierdut în Dobrogea, îndată după al doilea război mondial. Eroul, Nicolai Pulbere, ajuns îngi ner geolog, se reîntoarce în „satul uitat” după cincisprezece ani și aici cunoaște transformările petrecute în viața și conștiința oamenilor de pe meleagurile natale.

Satul de odinioară, Fintinile, îl știuse ca pe-o adunătură de ciclopi, cu ochi sparți și strîmbi, sub niște căciuli putrede de paie. O cărăruie lăsa cîndva un câmp miștin, drept spre o bisericuță cu turle strîmbă, și acum pe locul cărării lucea în soarele de dimineață asfaltul autostrăzii, pătrunzînd în orașelul Fintinile, printre blocuri ultramoderne.

Pe urmă a văzut Vancea, cu marea topitorie de cîneșă și stîlpii de înaltă tensiune, — „pisicile aeriene” ale inginerului Grama — străbătînd întinderile. Liniile electrice venea dinspre vest, de la Borzești sau Bicaș, și Nicolai a ris sălătuieze la mîna „pisicilor cerești”. Pe urmă n-a mai deosebit, n-a mai cunoscut nimic. Vădea departe, în trecut, un vagon de marfă, pe semne deraiat alături cu linia, și înfrat cu roțile în pămînt, și deasupra ușii o inscripție sfîngătoare, făcută cu mătura înmuială în pămînt — „Halta Văneștii”. Asta fusese cîndva așezarea vastă de aslași cu mulțimea de linii de triaj acoperînd cîmpul pînă în luncă, departe. Nicolai a rămas o clipă locului, zăpăcit de acel du-te-vino neconștient, pe urmă, după ce s-a văzut de-a binelea în larg, în spațiile gării, l-a bușit în nări fumul de la hornurile fabricii de zahăr. Văneștii era acum mare centru industrial, aici, în Nord și drept e că Nicolai atleasă că aproape de satul lui se ridicase un orașel, dar nici pe departe nu-și putuse închipui „proporțiile adevăratei”, cum ar fi spus profesorul Ciuban...

„Dar oare la noi în sat?” se întreba, privind blocurile cu cîte cinci și opt etaje, peștii și trotuarele, macaralele ridicînd pereți prefabricați deasupra altor blocuri...

Pe locurile acelea, Nicolai alergase adesea, descuș și cu capul gol, să vadă cum oprea un trenuleț cu trei vagoane și cu locomotiva cu horn înalt scoțînd fum negru. Pe-atunci, adică pe la șase ani, ciobănișe la stîna de pe Solcuța, ar-gătîndu-l încă din vremea aceea pe Busurman; drept este că mare lucru nu făcea, dar mina oile la strîngă și păștea miei prin plopiari. Cîte-odată fugea cu alți băieți de seama lui, aici la linia ferată, să vadă de aproape gîndacul enorm ce chiuia scoțînd fum... Pe vremea aceea, după ce trenulețul pornea din haltă, Nicolai punea urechea la șină și auzea un bîzîit vag, ca o stînsă chemare a depăr-tării. Și, iată, depăr-tările l-au mîncat, în-cît acum se întorcea acasă ca de pe altă lume... Sta pironit locului, întrebîndu-se de ce s-a întors, ce caută și pe cine, cînd casa lui și cei ce l-au crescut se află departe, în urmă, tocmai în Dobrogea...

Înima îi da ghes să se întoarcă, și s-a și întors în gară, să vadă mersul trenurilor: pînă la cel mai apropiat personal avea un ceas; și mai apoi se plimba pe străzi, în așteptarea trecerii timpului, și rar-rar își arunca ochii spre Teișorul lui, iar de seara aceluși deslușindu-se ca o mîrgăciș.

A pornit repede, cînd s-a auzit trenul intrînd în stație, și s-a apucat de bara vagonului, însă înima s-a zvircolit grozav, răscîndu-i-se toată spre dealul depăr-tat. Tot ce înăbușise pînă atunci sub un genunchi neîndurător, tot ce urcase pînă la nostalgie și fusese scrîm sub mizerii și suferințe, răbătuse acum ca focul, și el grăbea spre apa Solcuței, către locul unde știa că se află puntea veche, — un trunchi de stejar aruncat de la mal la mal.

Ca o ceață îi potopise ochii, încît greu vedea pe unde merge. Cobora strada asfaltată, cu gînd să se oprească la rușor — și-și zvîrle înții pantofii, pe urmă hainele, și să se arunce în apa copilăriei, la adîncimea cea mare și avea credința că acolo, în adînc, se va înfîlți cu sine, că-l va apuca de mîini, din valurile cunoscut, bălășul cel de demult!

Strada cobora acum, și deodată s-a desfurat într-o șosea cu prund. Era să-l calca un autobuz, un fel de baracă pusă într-un camion și el abia a avut cînd citi — „Cursa Văneștii-Cudalbi”.

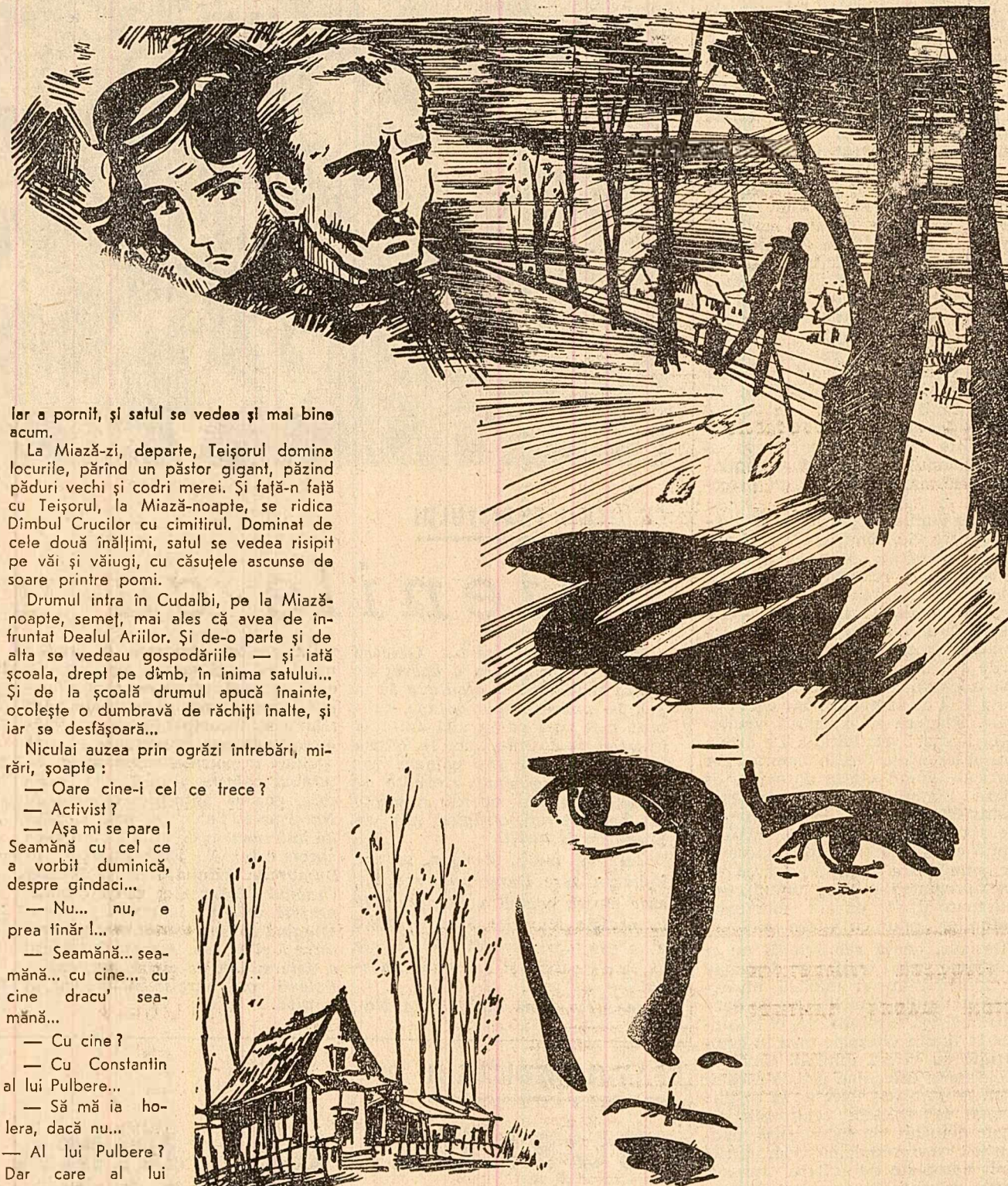
Numai cînd, după ce norul de pulbere s-a risipit, n-a mai cunoscut nimic din lîncea de umed. Pe locul de fier țîi în-fîndea arcul zvelt pe podul bîrnei de stejar de odinioară; pîrea o căprioară, în-mărmurînd în saltul peste prăpăștii și rîpi cînd abia atinsese malul dimpotrivă. O clipă, Nicolai a simțit pîrea de rău după puntea veche și, stînd la jumătatea podului și uitîndu-se în riu, își da seama tot mai lămurit că se regretă doar pe sine. Încolo, din valbură parcă se vedeau pumii pămîntenilor de demult, parcă se vedeau carele încărcate, în timpul cumpenelor, răsărîndu-se în volbură; și Nicolai reținea pînă la suferință nopțile cînd acest riu cumine venea pră-păștios din munți, și mai cu seamă cînd ploile putrede țineau cîte două săptămîni...

Atunci, baci vecii arătau din așa colibor, cu bățul, norul galben din bălaurul vîrșind puhoace întune-cate... Iată, ca ieri, volbură potopitoare ducînd la vale acoperișuri smul-se de pe căsuțele Trîșcarilor, iată și tur-malo din Obidișii, înecate, rezalte din mal în mal... Cînd prăpăștiele aceea se petreceau în puterea nopții, pe ape se auzeau mugete, vaiete.

Busurman alerga la mal și clătina peste volbură un felinar pus în prăjînă...

Nicolai și-a fugărit amintirile și a pornit repede, căci satul lui, satul uitat de-aștia ani, se zărea din ce în ce mai deslușit... El și-a săltaț națea mai voioi-ceșe și și-a deslăcut pasul mai larg.

Iată Fintina Pășărilor, unde în copilărie, demult, cîndu de porumbă se roteau și se așezau pe cumpăna înaltă și pe rînd coborau să bea apă din uluc... Iată pe amîndouă părțile drumului plopii din vremea veche, cu coroanele senete, arătînd ca niște fumuri... Iată înainte fîntînița cu ghizd de piatră... Nicolai s-a plecat asupra ei, și în aceeași clipă, din oglinda limpede a adîncului, i s-a arătat un flăcău cu ciuf blond privindu-l întîi... Nicolai nu s-a putut stăpîni și a dat un chiot, ca mai demult, și ecoul a răbătînit afară, s-glont pe lîngă urechea lui... Pe urmă a scos apă cu trocuța, și a băut fărî să-i fie sete, și și-a spălat fața îndelung, și

Desen de Mihai VULCANESCU

lar a pornit, și satul se vedea și mai bine acum.

La Miază-zi, departe, Teișorul domina locurile, pîrînd un păstor gigant, păzînd păduri vechi și codri merei. Și față-n față cu Teișorul, la Miază-noapte, se ridica Dimbul Crucilor cu cimitirul. Dominat de cele două înălțimi, satul se vedea risipit pe văi și văiuși, cu căsuțele ascunse de soare printre pomi.

Drumul intra în Cudalbi, pe la Miază-noapte, seamă, mai ales că avea de în-frunt Dealul Arilor. Și de-o parte și de alta se vedeau gospodăriile — și iată școala, drept pe dîmb, în inima satului... Și de la școală drumul apucă înainte, ocotește o dîmburavă de răchii înalte, și iar se desfășoară...

Nicolai auzea prin ogrăzi întrebări, mî-rări, șoaple:

— Oare cine-i cel ce trece?
— Activist?
— Așa mi se pare!
Seamănă cu cel ce a vorbit duminică, despre gîndaci...
— Nu... nu, e prea finăr!...
— Seamănă... seamănă... cu cine... cu cine dracu' seamănă...
— Cu cine?
— Cu Constantin al lui Pulbere...
— Să mă ia ho-lera, dacă nu...
— Al lui Pulbere?
Dar care al lui Pulbere poate să fie?
— Mi s-a părut, de bună seamă!
— Dar ai lui Pulbere au mai avut un fecior...
— Nu-ți spun eu? Te strigă prima femeie, urmărindu-l pe Nicolai cu ochii. Spre Dimbul Brezoilului a cotii...

Într-adevăr, Nicolai cotise, și dînr-odată i s-a arătat dealul pieptiș, cu drumul larg de lut galben. Și Nicolai se vedea înăpoi în timp, mic cit o gînganie, urcînd dealul acesta în coale și-n genunchi, printre picioarele vitelor, uneori nimerind și printre roțile carelor, abia zmulgîndu-și pușînțata trupului din clisa deasă, adîncă pînă la butucul roții...

Dar col, sus, pe dîmb, se vede o căsuță cu acoperișul roșu — și el s-a oprit locului, în gramuz cu un nod grozav de greu... I se împăniseră ochii. Și-a tre-cut mîna pe frunte, să alunge norul cîr-poi; și iar a pornit, însă grozav de greu mai era dealul! Oare stă cineva în că-suța părintească? Și-a furșat ochii peste gard, în livada umbrăoasă, și a văzut și nucii bătrîni, și mărul, și a simțit bine că a avut la cine veni, chiar dacă dintre ai lui nu mai trăiește nimeni!

A auzit o femeie strigînd în ograda de peste drum, dar el n-a înțeles bine ce striga. Se întreba: „Ce voi face, dacă li-vada și casa au ajuns pe mîinile străinilor?” Se vor uita chiorș, dacă voi intra să iau o pară din pomii plantați de tata...

S-a smucit ca din el însuși și a pornit repede.

Curînd sta la porțiță. Se uita în ogradă. Pe urmă a ferit porțița. A făcut un pas, să intre. Un bărbat descuș și cu capul gol zdrobea lemne la trunchi, apăsat, cu duș-mănie. O femeie țipa în tindă:

— ...că așa am avut eu parte, să cresc plozi străini! Că nu voi mai satură dracul de umbrel prin glod! Cum să vă mai spăl?

Omul care zdrobea lemne minios s-a întors de-odată:

— Dar dracul te-a pus să mă îei cu doi copii? Răspunzi, Filomina?

A văzut un străin la poartă și a lăcut, privindu-l lung. După un răstimp, a lepă-dă-tul toporul jos.

— ...că așa am avut eu noroc! se în-guia Filomina, în tindă.

Nicolai se uita lung la bărbatul rămas lîngă trunchi și căuta să ghicească cine era... O fi Constantin, omul acela așa de îm-bătînit? A întreat ca spre o depăr-tare a timpului:

— Constantine, tu ești?
— Și de-aș fi eu, ce te-ar încălzi? Cinci degete are o mîină! Pe care Constan-tin îl cauți?

Filomina a ieșit repede în prag — s-a uitat rău, cu dușmănie:

— Nu primesc străini în casa asta! Vrei să desfacem iar perna în vînt, să umplem lumea de puț?

— Frate! spunea Nicolai. Eu stînt!
— Ce vrea? Cine-i? întrebă Filomina, din prag.

Nicolai își deschisese brațele.

— Uite, caraghiosul... a ris rău Filomina. E beat?
— E Nicolai, fratele meu... a răspuns Constantin, frîngîndu-se un pas înăpoi. Cinci degete are o mîină... și... seamănă unul cu altul?

— Fugi de mine? De ce? l-a întreat Nicolai, nemaiputîndu-și stăpîni lacri-mile.

Din tindă, doi copii s-au arătat țîplînd.

Filomina a apucat o jordine. Avea părul ră-vășit, ochii răi, tipulul strîmțit, aspru, ca o pleznice de sticle. S-a apropiat de Constantin și i-a spus aproape țîplînd:

— Unde vrei să primești oaspeți, în casa asta mirvășă? De ce nu vrei să ne mutăm dîncolo? S-ajungem ca putul în bătaia vîntului?

Dar de-odată s-a scăpat jordia jos. Și-a netezit părul de culoarea trioiului uscat, ieșit năvalnic de sub broboadă, și che-mîndu-și în lumina ochilor căprui niște puteri ascunse, a devenit calmă, nespus de frumoasă, cu glasul învîlturii...

— Nicolai? Deci, iată-l...

Și era gata să-l ia în brațe, și cînd ochii ei căprui au lepădat lacrimi, Constan-tin a privit-o cu ură și și-a mușcat buzele... Apoi a privit-o lung, lung, grîndu-du-i cu ochii, și ea a înclinat capul în semn că a înțeles. Constantin s-a răsucit în loc și a apucat spre fundul grădini, cu umerii căzuți, ca sub o povară năprăz-nică.

Mai apoi, Filomina l-a luat pe Nicolai de mîină, ca pe-un copil. L-a dus în casă. El s-a așezat pe lăiș, pe locul unde stătea cînd era mic. Și-a lăsat capul în pumini. Din toate lucrurile și ungherele îl învîltuiau umbrele. Filomina aprinsese fo-cul și suna ușor blidele în vatră. Difuzo-rul cînta destul de încet, însă ea l-a oprit cu toful, și chiar și ea pășea încet, și nu-mai fusese în țoșne stîns, împrăștînd boare de fum pe vînt.

După ce Nicolai și-a ridicat capul din pumini, s-au uitat unul la altul, călîtin-du-se în timp, departe. Și după ce s-au recunoscut, pe vîile de demult, păzînd împreună gîștele și boboci, și-au zîmbit cu inimile pîin-n lumina ochilor.

După aceea, Filomina a prins să plîngă:

— O lume toată te socotea mort, și dacă nu mori cel puțin pe vecie pierdut și, cînd col... iată... Îți aduci amîntă de mine? Acum, iată-ne cumnați! Cu toate că bucură să nu stînt. Cînd m-a luat, fra-telă țîu era văduv cu doi copii. Prima femeie, mama copiilor, l-a lăsat și s-a dus în lume. Și așa s-a împraștîiat vorba despre noi, ca puț-n vînt...

Nicolai o privea în țăcere, gata s-o în-trebe dacă Constantin primise scrisori de la dîncul... Filomina i-a făcut semn să tacă:

— Știu bine ce vrei să mă întreb: da, Constantin a primit scrisori! Le-a țîinut! A vrut să nu știe surorile voastre că trăiești, încît ele te și scotească mort sau pe vecie pierdut!

— De ce a săvîrșit Constantin fapta asta grozavă? a rețut ea — de ce? din lăcomie... spre a-i rămînea lui casa bă-trînească...

Grînd încet, Filomina lăcrăma, și toată vina o da numai pe dîncu...

— Dar crede-mă, Nicolai, numai eu am adus între voi dihonă asta, numai eu cu lăcomia mea!

Oricît de îmbeșugătat plîngea, oricît se învinovățea, Nicolai zîmbea stîns, a neîn-credere, și o vedea departe, departe, ca print-o ceață.

— Care-i cel mai înversunat dușman al omului? întrebă ea, cu glas încercat de ură. Cel mai înversunat dușman al omului e lăcomia! Iată... și-n casa asta sărăcă, lăcomia a săvîrșit crima vînderii dintre frați...

După o clipă, Filomina a rețut, calm:

— Și pe mine, fratele țîu vrea să mă bege-n pămînt, cu proștie și lăcomia lui.

Roabă i-am fost un timp, dar de-acum să găsească alta...
Și mișcîndu-se pe dinaintea vetrei, do-moală, cu fusta țoșnind și răsplîndînd boare vîrătecă, Filomina vorbea cu ură despre dușmanul cel mare care, în slîrșit, fusese osîndit!

— Bine că s-a colectivizat tot pămîntul... să desferice întunecimile dintre ini-

File de emoție

Aveam în memorie, venind la Stupca, imaginea unei ample adunări de oameni, de bărbați și femei, sosiți de aproape și de departe, într-o splendidă zi de iunie 1963 cînd aici, în satul lui Ciprian Porumbescu, pe podiumul alcătuit în plînia unui frumos amfiteatru natural, un student, cu obrazul adolescent năpădit de fulbură, a făcut să răsună glasul răscolor al Baladei. Era un omagiu adus memoriei vecnic tinărului compozitor, și miile de oameni sosiți de la Cimpulung sau liștești, de la Suceava ori de la Cajvana, din alte și multe părți, muncitori din păduri sau colectiviști, intelectuali, îmbrăcați în straie de sărbătoare, stăteau contopiți într-o fremătătoare reculegere, întregindu-se cîmpurilor și pădurii, ierburilor și grînelor deasupra cărora, ca o pasăre albă, se ro-tie Balada...

Sus, în cumpăna dealurilor, casa me-morială, atunci inaugurată — se prepara contemporan de la împlinirea a 80 de ani de la moartea compozitorului — se des-prindea dintr-o grădină de meri și pruni înfrunziți. În încăperile joase, albe, proaspăt cu var, Balada se reconstitua din documente vechi și noi. Începea galoa de undeva, din cînteculele acelor vestii rap-soz populari de demult, printre care neuitatul Vîndireu. Trecea prin țărăniile u-ne existente scurte și aprige, mistuie de ideea de bine și frumos; printre vicii-studinile unui timp nedrept, între care n-au lipsit cele mai brutale încercări de a-i sugruma glasul îndrăzneț; și recom-punerea în imaginile pădurilor de altădată,

„Porni luceafărul. Creștea
De cer a lui aripe,
Și căi de mîi de ani trecea
În tot altele clipe.

Un cer de stiele dăduse,
Deasupra-i cer de stiele —
Părea un fulger ne-ntrerupt
Rătăcitor prin ele”.

Aprape e lacul, al cărui țoșnet de ape a devenit poezie într-o decantare sub-lîmă.

Zeci și zeci de mii de oameni vin la Ipotești, într-un pelerinaj neîntrerupt, în toate anșururile anului. Unii zăbovesc cîteva ceasuri în muzeul memorial, alții,

„Porni luceafărul. Creștea
De cer a lui aripe,
Și căi de mîi de ani trecea
În tot altele clipe.

Un cer de stiele dăduse,
Deasupra-i cer de stiele —
Părea un fulger ne-ntrerupt
Rătăcitor prin ele”.

Aprape e lacul, al cărui țoșnet de ape a devenit poezie într-o decantare sub-lîmă.

Zeci și zeci de mii de oameni vin la Ipotești, într-un pelerinaj neîntrerupt, în toate anșururile anului. Unii zăbovesc cîteva ceasuri în muzeul memorial, alții,

„Porni luceafărul. Creștea
De cer a lui aripe,
Și căi de mîi de ani trecea
În tot altele clipe.

Un cer de stiele dăduse,
Deasupra-i cer de stiele —
Părea un fulger ne-ntrerupt
Rătăcitor prin ele”.

Aprape e lacul, al cărui țoșnet de ape a devenit poezie într-o decantare sub-lîmă.

Zeci și zeci de mii de oameni vin la Ipotești, într-un pelerinaj neîntrerupt, în toate anșururile anului. Unii zăbovesc cîteva ceasuri în muzeul memorial, alții,

„Porni luceafărul. Creștea
De cer a lui aripe,
Și căi de mîi de ani trecea
În tot altele clipe.

Un cer de stiele dăduse,
Deasupra-i cer de stiele —
Părea un fulger ne-ntrerupt
Rătăcitor prin ele”.

mi! Acum, numai să vezi i frați altădată gata să se sfîșie pentru o unghie de pămîni, prășesc și cosesc alături! Uneori unii stau în loc și se întreabă: „Ce ne-bunie și ce vîntoasă fost-a?”

— În ce-l privește pe Constantin, n-a vrut să se dea în rînd cu lumea — și pace bună! Veneau oameni felurii, și-i vorbeau cu frumosul, dar el, cu exemplul lui: „Cinci degete are o mîină și nu seamănă unul cu altul...” — și așa gîndirea lui a rămas ca în vizuină de urs...

Că lucrurile în casa lui Constantin nu mergeau cum trebuie se vedea cît de colo, și pînă și cel mai neîndemînat cercețor al sufletului omesc ar fi bă-gat de seamă că Filomina „trăgea” spre evoluție! Asta o arăta în primul rînd felul de a vorbi, și în al doilea rînd se ve-dea după hainele de oraș din „casa mare”.

Cînd l-a petrecut pe Nicolai „dîncolo”, a schijal un gest, fără să vrea, să-și erate hainele noi-nouie, și cărțile așezate cu grijă, drept în mijlocul mesei, la vedere. Cînd și-a dat seama că nu era timpul să se laude cu ce are, a tăcut, demnă.

Apoi a continuat.

— Am tot căutat să-l dau la brazdă, să mergă și el în rînd cu lumea, cu evoluția, căci doar ne-a venit rîndul... Însă vorbește dacă ai cu cine! Pe Constantin nu-l interesează nimic, nimic, nici măcar casa nouă ridicată pe Dimbul Pescarului! Eu vreau să mă mut dîncolo, să trăiesc ci-vilizat, într-o casă largă, dar el, nu și nu! Se scoală cu noaptea-n cap și se duce la muncă și se întoarce noaptea! A devenit un fel de automat, și cînd cineva în-cearcă să-l stîrnească la vorbă, doar mor-măie minios... La Constantin, carle? Cî-nematograf? țea?

Însă ea, Filomina, nu vrea cu nici un preț să rămîină în urmă!

— Viața e scurță ca zborul de rîndu-nică! N-am cînd! Vreau să trăiesc! De ce să-mi roadă șoldurile cațrința aspră, cînd fusta și bluza orănească mă costă așa de puțîn și femeile parcă întineresc în ele?

Cam acestea le spunea Filomina, pu-nînd dinaintea lui Nicolai farfuria cu fier-tură, dar el a ferit-o ușurel la o parte. Apoi s-a ridicat cu inima neagră. Filo-mina se întreba ce are de gînd, cum se va răzbuna, căci numai iertare nu i se citea pe frunte.

Însă Nicolai a rugat-o calm să se ducă să-și cheme pe Constantin. În scurt timp acesta sta în prag, cu ochii în pămînt, așteptînd osînda.

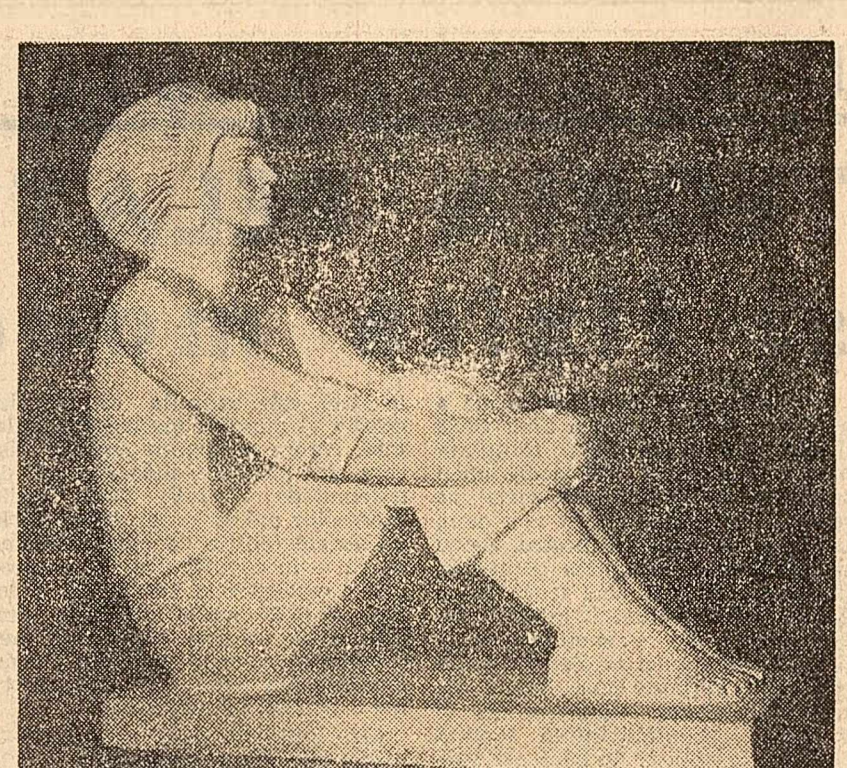
— Cheamă surorile — i-a spus Nicolai, liniștit.

Constantin s-a făcut alb. A spus din prag:

— Tot așita... mă duc să le chem...

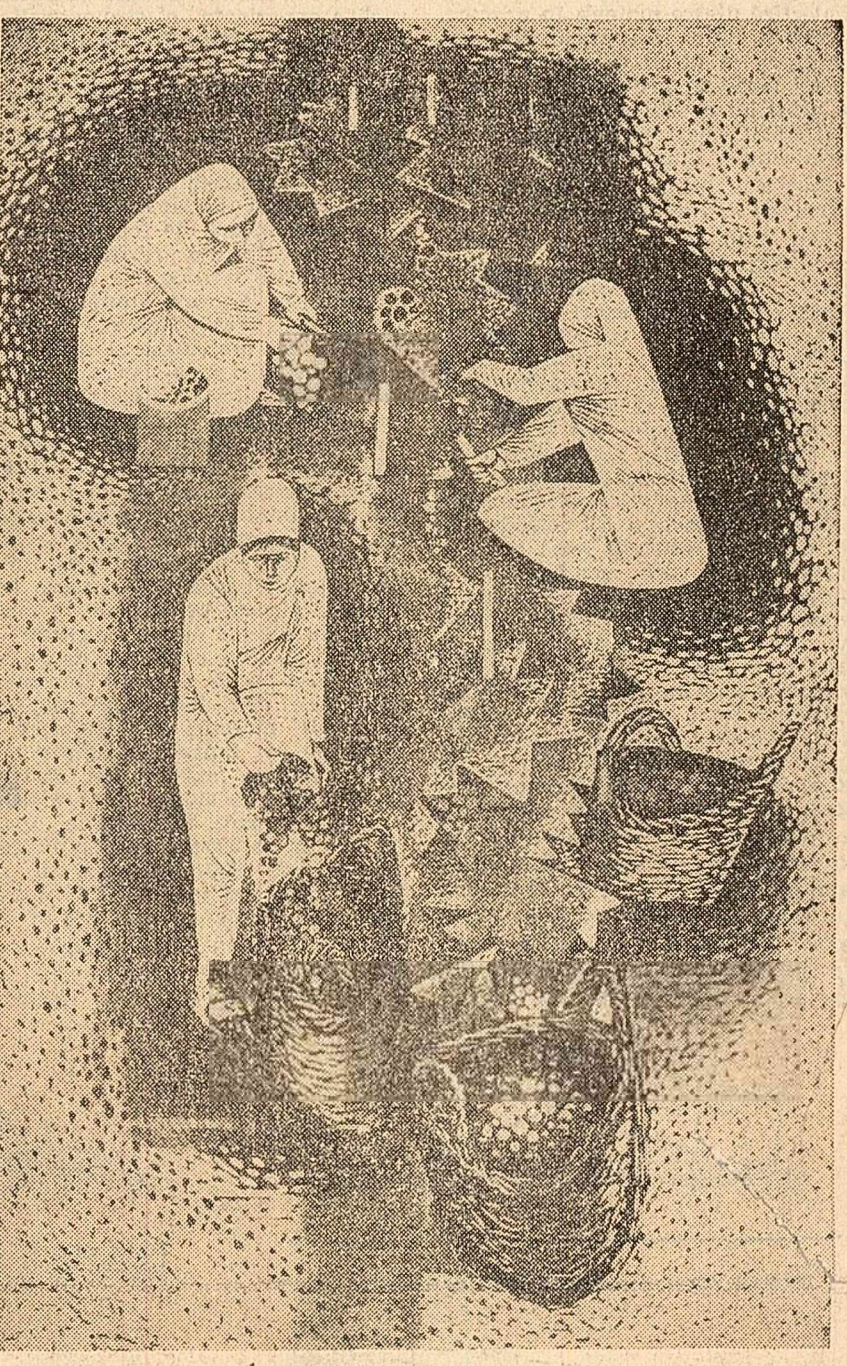
Apoi, Nicolai a ieșit în aerul larg, sub cerul de seară limpede și nu mai voia decît să se întîndă pe pămîntul cald. S-a dus sub pomi, în livadă, și cum s-a în-fînt, porii lui s-au țînțit în porii pămîntu-lui, și au prins să împărșească energiile vii în veac: singele inimii pămîntului urca pînă la inima lui, iar singele lui co-bora pînă în inima pămîntului. Și abia atunci, fiul întors în satul uitat a dormit fără vise și fără tresăriri. Era în umbra pomilor ca o brazdă sau ca un trunchi. O singură dată a tresărit, toțuși: cînd a auzit în jurul lui ca dîncolo depăr-tare, plîsete, bocete. A înțeles că-i veniseră surorile și plîng și bocesc de bucurie.

Nicolai a zîmbit. A înșăcat și mai bine în brațe somnul — puțul pămîntului.

DORIO LAZAR

Tinerețe

N. BITAN

Culesul vîilor

tului. Drumurile urcă și coboară ca pan-glicile unui carusel de proporții ciclopice. Într-o parte pădurile, în alta ogoarele descriu o colosală mișcare circulară. Că-lătorînd însă spre nord și răsărit, înță-lșarea pămîntului se schimbă. Mereu alu-neci prin lunci dulci, la margini de ape puține vînturile se întefesc. La marginea unei asemenea lunci da salcîmi vechi e o casă măruntă, cu cerdac deschis și acoperiș lung, din grîndi. Ne aflăm la Li-veni, așzîi satul George Enescu. Într-o încăpere îngustă, ocupată pe jumătate de un enorm cuplor moldovenesc, s-a nă-scut George Enescu.

Organizatorii casei memoriale din Li-veni au așezat în această încăpere, printre alte documente, fotografia unui copil cu o vioară în mîină. Copilul, cu naivă sobrietate, pare să-și fi întrerupt nevăzută la joacă, solicitat de solemnitate molenului. Vioara, prima vioară ad-vărată a lui George Enescu, are în m-copulului dimensiuni impresionante, du-și simțămîntul că dînr-un momi-ntul va începe să rostăscă cu g-ierburii și păsării, privilegiile copil-dîncolo, în încăperea malurții, se uita o vioară. Un instrument delicat pe cor-dalele căruia au alergat degetele marelui compozitor și interpret.

Există, în casa memoriale, o impresio-nantă imagine: Enescu interpretînd „Poemul” de Chausson. Omul se identi-fică total cu muzica, iar instrumentul re-vară un clocoț de gînduri și sentimente. Acestei imagini, cuvîntele lui Enescu i se alătură firesc și cu ponderea unui adevăr de la care niciodată nu s-a abătut: „Așzîi timp cît exist, vreau să cînt!”

Prin mii și mii de fibre George Enescu a fost legat de popor. Admirația lui Enescu pentru izvoarele populare ale fru-mosului a pornit din acea mare prețuire pe care o dădea el poporului nostru:

„Un popor care cîntă doine alit de duios trebuie să fie nobil și bun la inimă...” Însemnate undeva, printre mărturiile casei memoriale, gîndurile acestea argu-mentatează și ele permanența artistului, aici, printre luncile și apele de undă a pornit.

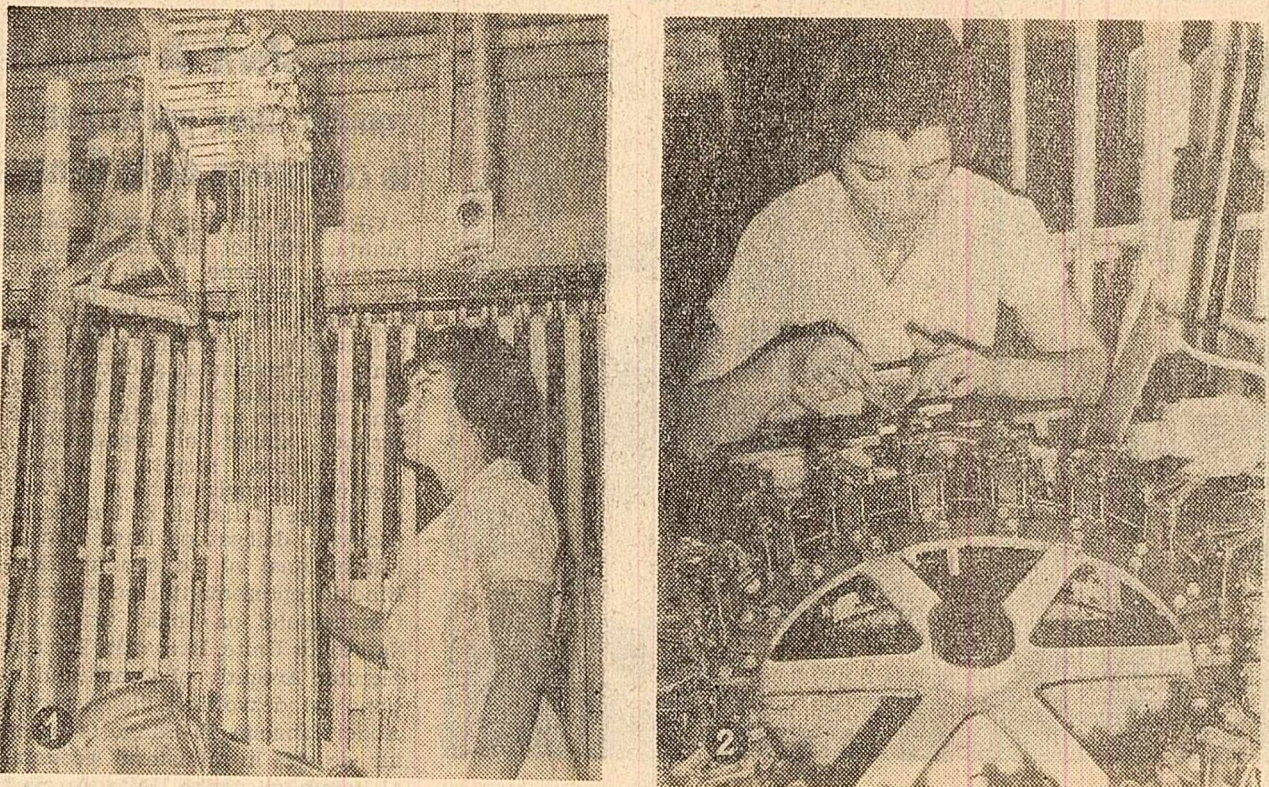
Încheam la Liveni kilometrii unul drum de emoție prin Moldova de nord, ames-tecîndu-mi pași cu cei ai suterlor de mil de oameni care vizitează anual casele memoriale din această parte a țării. Mă aflăm în unul din finalurile și începutu-rii aceluși splendid triunghi cuprinzînd pe laturile sale o bogăție de munți și de cîmpuri, de oameni harnici și minunați. Pînă departe, oamenii puneau, în pămîntul desprins din zăpezii și celuri, se-mîntulele recoltelor viitoare. Pe ultima fi-lă a cărții de impresii de la Liveni — ultima în acea zi — semnase un turnător din-tr-o mare uzină a țării. Literale colțuroa-se, epăstate, ardeau pe hîrtia albă, ca un semn al marilor incandescențe, trimis aici, în nord, alături de fractoarele de otel și muljimele de mașini care cutreieră ogoarele.

Platon PARDĂU

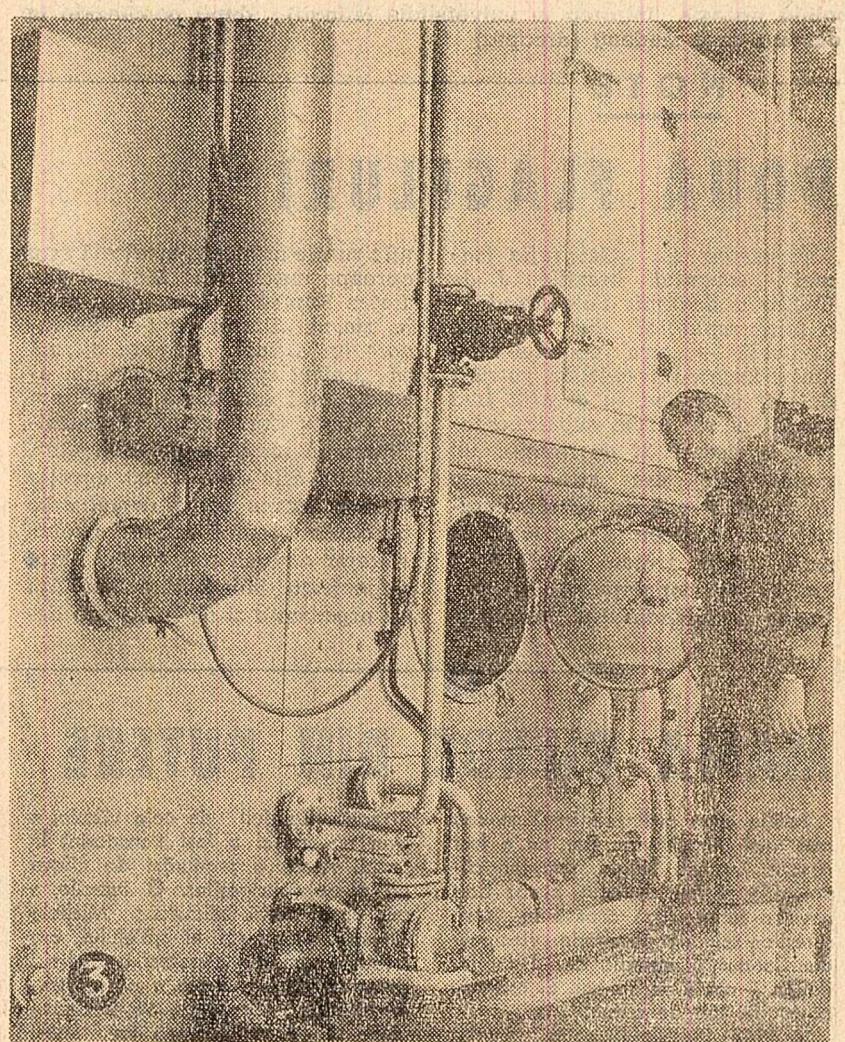
Casa memorială „George Enescu” din Liveni

„ELECTROFARUL” în imagini

În fiecare seară, farmecul orașelor este sporit de jerbele luminilor fluorescente care inundă străzile, bulevardele, iluminatul modern înlocuiește în tot mai mare măsură becul incandescent. Lămpile fluorescente consumă mai puțin energie electrică, iar durata lor de funcționare este de câteva ori mai mare. La fabrica „Electrofar” — care le produce — se realizează o întreagă gamă de lămpi fluorescente pentru fabrici, ateliere, birouri, școli, locuințe, restaurante, expoziții de artă, iluminat exterior — în diferite nuanțe ale luminii albe, corespunzător destinației. Se produc lămpi fluorescente tubulare, în 4 nuanțe de lumină, corpuri de iluminat fluorescent cu unu până la patru tuburi, lămpi cu vapori de mercur, pentru iluminatul public. Pentru fiecare wat putere consumată ele emit un flux luminos de 50 lumini (față de 10-12 lumini pe wat la lămpile incandescente). La „Electrofar” se mai fabrică lămpi de samalizare cu neon, indicatoare de tansoni format surubelnițe, firme și reclame luminoase în diverse culori.

Vizitând fabrica, în obiectivul aparatului de fotografiat au fost surprinse câteva „gini... pe flux. Prima secție de producție este cea de sticlărie. Aici iau naștere tuburile. La o temperatură de 1500 grade, un cuplor topește 120-130 kg sticlă pe oră. Se realizează zilnic peste 5000 tuburi. Procesul de producție este automatizat și dirijat de la tablouri de comandă. Oamenii au doar rolul de supraveghetori. Spălarea și uscarea tuburilor se face tot automat. Tuburile sînt „spărate” apoi la o mașină specială. După ce sînt așezate într-o baie metalică, la o apăsare de buton se ridică prin ele un lichid alb lăptos (fotografia 1) și pe pereții interiori se depune pudra fluorescentă. Odată uscate, viitoare lămpi sînt transportate într-o hală spațioasă. Este secția fluorescentă. Aici, la utilaje moderne, automate, pe loc fixarea stratului de pudră pe tub, confecționarea suporturilor de lămpi și montarea filamenților (fotografia 2) „sudarea” suportului cu filamentele la tuburi, evacuarea aerului din tub și introducerea unei cantități determinate de mercur și argon, închiderea metalică a tuburilor, montarea soclurilor. Pe o bandă automată, lămpa e cosi-

torită și apoi este trimisă la mașina de control operativ unde se constată dacă se aprinde, are lungimea normală etc. După 24 de ore, lămpile sînt verificate din nou la atelierul de control final.

Majoritatea reparerilor metalice — carcase, plăci, socluri etc — înainte de a ajunge la secțiile respective sînt aduse la atelierul de vopsit (fotografia 3) unde procesul este de asemenea automatizat, iar fazele lui sînt urmărite și dirijate de la un tablou de comandă.

Calitatea lămpilor fluorescente este asigurată printr-un control minuțios efectuat în laboratoarele fabricii. Acestea sînt dotate cu aparate moderne de măsurare a fluxului luminos, a presiunii gazului în interiorul tubului, a caracteristicilor de culoare a luminii emise etc. Specialiștii de aici verifică cu atenție fiecare produs. Urmează apoi ambalarea și expedierea lor.

Dumitru MINULESCU

INFORMAȚII

LUCRĂRILE CONGRESULUI NAȚIONAL DE MEDICINĂ INTERNĂ

Vineri, în cea de-a treia zi a lucrărilor, participanții la Congresul național de medicină internă au dezbătut probleme privind cardita reumatismală. Au prezentat comunicări și referate delegații români și invitați de peste hotare, după care au urmat discuții. Lucrările congresului continuă.

SĂRBĂTORIREA ACADEMICIANULUI N. GH. LUPU
Academicianul N. Gh. Lupu a fost sărbătorit vineri seara, cu prilejul

împlinirii vârstei de 80 de ani, în cadrul unei reuniuni organizate de Preziđiul Academiei R. P. Române la Casa oamenilor de știință. Au participat membri ai prezidiului Academiei, numeroși academicieni, cercetători și alți oameni de știință și cultură, precum și invitați de peste hotare la Congresul național de medicină internă. Sărbătoritul a fost felicitat călduros de cei prezenți, care i-au urat noi succese în activitatea sa multilaterală. (Agerpres)

A apărut nr. 2/1964 al revistei

ANALELE INSTITUTULUI DE ISTORIE A PARTIDULUI DE PE LINGĂ C. C. AL P. M. R.

Revista publică „Declarația cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale adoptată de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din aprilie 1964.”

La rubrica ARTICOLE, revista publică următoarele materiale: „Dezvoltarea agriculturii socialiste, calea bunei stări a țării noastre”, de FL. BALAURE, M. POPESCU; „Din lupta maselor populare din Iași împotriva dictaturii militare-fasciste și a războiului hitlerist”, de S. DAVICU; „Intruniri și demonstrații

ale oamenilor muncii din România împotriva exploatarii capitaliste, pericului fascist și de război, desfășurate cu prilejul zilei de 1 Mai în perioada dictaturii regale”, de O. MATICHESCU; „Activitatea desfășurată de Comitetul cetățenesc pentru revendicări general-democratice (1936-1937)”, de GH. I. IONITĂ.

Rubrica DOCUMENTE cuprinde: „Documente noi în legătură cu marea război din 1907”.

Revista mai cuprinde rubrica NOTE BIBLIOGRAFICE.

Basul bulgar N. Ghiaurov pe scena Teatrului de Operă și Balet

În cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră, cunoscutul bas bulgar Nicolai Ghiaurov a interpretat vineri seara, pe scena Teatrului de Operă și Balet al R. P. Române rolul lui Mefisto din opera „Faust” de Gounod. Artistul bulgar a fost aplaudat în repetate rânduri la scena deschisă. La spectacol și-au dat concursul Cornel Fănațeanu, Ladislau Konya, Maria Șindilariu, Zoe Dragulescu. Conducerea muzicală a aparținut maestrului emérit al artei Jean Bobescu.

LOTO CENTRAL

La tragerea Loto Central din seara zilei de 22 mai 1964 au fost extrase din urnă următoarele numere:

20 72 86 51 61 37 59 21 3 54

Premii suplimentare: 44 34 86

Fond de premii: 731 364 lei

PREGĂTIRI PENTRU SEZONUL BALNEAR

Vineri, în stațiunea Eforie Nord s-au încheiat lucrările consacrate în legătură cu pregătirea deschiderii sezonului de vară în stațiunile balneoclimaterice din țară, organizată de Direcția pentru problemele organelor locale ale administrației de stat. Au participat vicepreședinți ai comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale și organelor Constanța, directorii întreprinderii balneoclimaterice, reprezentanți ai C.C.S. și ai unor organe centrale. Participanții au luat în discuție o serie de probleme privind mai buna repartizare a spațiilor de cazare, pregătirea personalului în vederea îmbunătățirii continue a modului de deservire, asigurarea unei cifre mai bune aprovizionări cu alimente, stabilirea unor meniuri variate, organizarea unor bogate activități culturale pe toată perioada sezonului etc.

De ce e rece luna mai

Umedă și friguroasă, luna mai a anului acesta a îndat speranțele celor ce așteptau nerăbdători înmoușea unei naturi trezite din amoroșala ierni. La Institutul meteorologic central din București se apreciază că luna mai a anului 1964 este una dintre cele mai ploioase și mai reci din cîte se cunosc de-a lungul celor aproape 120 de ani de cînd se fac observații meteorologice regulate în țara noastră. Doar cîteva zile n-a plouat. În București, între 1-22 mai, 19 zile au fost umede. În unele puncte din țară au căzut ploți mari, care a dus peste 50 litri de apă pe mp în 24 de ore.

Studiul hărților institutului de la București, pe care sînt notate ultimile date

meteorologice transmise de pe întreg globul, arată că în luna mai de anul acesta ploia musonica, împinsă în interiorul continentului de către maximul barometric central în spațiul Insulelor Azore din Oceanul Atlantic, și cele purtate de zonele de joasă presiune atmosferică, au traversat teritoriul țării noastre aproape zilnic. Mecanismul acesta atmosferic a menținut o vreme răcoasă și foarte ploioasă. Frecvența ploilor căzute pare a compensa scel sfîrșit de noiembrie din anul trecut, care a dus înapoi pe neașteptate vara, menținînd 28 de grade la umbră.

În timp ce în Europa centrală, în zona Carpaților și în U.R.S.S. timpul se menține anormal de rece, un șir de avertismente au început ieri, telegrame soșite din Spania, Italia, Grecia și alte țări mediteraneene anunță o vreme excepțional de caldă, cu zile toride ca în miezul verii. Datorită circulației atmosferice nord-atlantice, care se menține și actualmente, presupunem că regimul ploios se va prelunge pînă aproape de sfîrșitul lunii mai. Aceasta echilibrează regimul foarte uscat din toamna și iarna trecută. (Agerpres)

DE PESTE HOTARE VEȘTI DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

Noi tipuri de produse

La Senian, important centru al industriei constructoare de mașini din R. P. Chineze, a început producția în serie a unui tractor universal de 28 C.P. După cum anunță agenția China Nouă, în primele trei luni ale acestui an, întreprinderile industriale din Pekin au realizat noi tipuri de produse necesare industriei de tractoare, de automobile, de instrumente de măsurat etc. În perioada ianuarie-aprilie 1964, întreprinderile industriei textile din capitala R. P. Chineze au produs cu 20 la sută mai multe țesături de dumberac și de lînă, precum și tricotate față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Zahăr din actuala recoltă

După cum se anunță din Havana, mii de oameni ai muncii cubani au luat hotărîrea de a lucra în mod voluntar pe plantațiile de trestie de zahăr pînă la terminarea strîngerii recoltei. Concomitent, în fabricile de zahăr munca continuă cu intensitate. Cîteva dintre aceste întreprinderi au și terminat prelucrarea trestiei de zahăr din noua recoltă.

Intr-un orașel muncitoresc

La Tiszaszederkeny (R. P. Ungară), orașul muncitorilor de la combina chimic „Tiszai”, pînă în prezent au fost date în folosință un număr de 100 noi apartamente. Acum se află în construcție încă 186 de locuințe, printre care cîteva blocuri cu mai multe etaje.

Prototipul unui vagon de pasageri

În gara principală din Varșovia a fost prezentat prototipul noului vagon de pasageri produs de Uzina de vagoane din Poznan. Compartimentele de clasă I sau a II-a au cîte șase

Casă de odihnă la Spindieruv Mlyn, R. S. Cehoslovacă

Congresul Federației franceze a foștilor deportați și internați

PARIS 22 (Agerpres). — La 22 mai au început la Paris lucrările celui de-al XIII-lea Congres al Federației naționale a foștilor deportați și internați, participanți la mișcarea de rezistență din Franța. La congres participă peste 1000 de delegați din organizațiile departamentale, reprezentanți ai organizațiilor luptătorilor din rezistență, din Belgia, Luxemburg, R. P. Polonă, R. F. Germană și din alte țări. Din partea R. P. Române participă tovarășul Gheorghe Vasilișchi, membru al conducerii Comitetului foștilor deținuți antifasciști.

PROTOCOL PRIVIND SCHIMBUL DE MĂRFURI ÎNȚRE R. P. POLONĂ ȘI AUSTRIA

VARȘOVIA 22 (Agerpres). — La Varșovia a fost semnat un protocol cu privire la schimbul de mărfuri între R. P. Polonă și Austria, o anexă la acordul comercial pe 5 ani, încheiat între cele două țări. Conținutul protocolului, Polonia va lărgi exportul de cocs, carbune, chimicale, mașini, utilaje și produse alimentare și va primi în schimb mașini și utilaje, materie primă și semifabricate.

VIZITA ÎN SUECIA A MINISTRULUI COMERȚULUI EXTERIOR AL R. D. GERMANE

STOCKHOLM 22 (Agerpres). — După cum anunță agenția A.D.N., ministrul comerțului exterior al R.D. Germane, Julius Balkow, care se află în capitala Suediei, a avut o întâlnire cu reprezentanții economiei suedeze, în cadrul căreia au fost discutate probleme ale dezvoltării schimburilor în domeniile comerțului și industriei. El a declarat, printre altele, că schimburile comerciale dintre cele două țări ar putea spori, în scurt timp, de trei ori. În legătură cu aceasta, el a propus stabilirea unei reprezentanțe comerciale suedeze la Berlin.

100 de ani de la unirea Insulelor Ionice cu Grecia

ATENA 22. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: În Grecia se desfășoară festivitățile prilejului de centenar al unirii Insulelor Ionice cu Grecia. Insulele Ionice, în număr de șapte — dintre care cele mai importante sînt Corfu, Cefalonia, Ithaka, Lefkas Zakynthos — au cunoscut în trecut dominația Veneției, Franței, trecînd apoi sub stăpînirea otomană iar ulterior sub protectoratul Angliei. La 23 septembrie 1863, parlamentul Insulelor Ionice a votat unirea cu Grecia, iar la 21 mai 1864 Insulele Ionice s-au unit oficial cu Grecia.

S P O R T I

„Cursa Păcii”

PARDOBICE 22 (Agerpres). — Pe traseul Liberec-ParDOBICE (189 km) s-a desfășurat vineri cea de-a 12-a etapă a competiției cicliste „Cursa Păcii” Varșovia-Berlin-Praga. La start s-au prezentat 67 de cicliști cîți s-au mai rămas din cei 90 care au luat plecare la 9 mai la Varșovia. După trei zile de frig și ploaie, ieri timpul a fost frumos și fără vînt, trenul destul de rapid. În prima oră s-a realizat o medie de 43 km. Sprintul cu premii din orașul Jablonca a revenit maghiarului Megyerdi, urmat de belgianul Spruyt. La kilometrul 91 se detașează din pluton iugoslavul Santavet, care va cîștiga al doilea sprint cu premii la kilometrul 99. După aceasta se desprinde sovieticul Dohliakov, dar el va fi ajuns de pluton. O altă acțiune încearcă apoi cehoslovacul Smolik, purtătorul tricoului galben, stimulată și de faptul că cel de-al treilea sprint cu premii se dispută în orașul său natal, Hradec Kralove (km. 164). El pătrunde primul pe străzile orașului și se pare că va avea satisfacție, dar pe linia albă este întrecut cu o jumătate de bicicletă de belgianul Spruyt. În urma acestui succes, Spruyt a devenit lider în clasamentul sprinterilor cu 87 puncte. Pînă la sfîrșitul etapei nu se mai întîmplă nimic deosebit și la poartele stadionului „Ruda Hvezda” din Pardubice ajunge un pluton de peste 40 de con-

curenți. G. Moiceanu atacă, intră primul, dar ezită și este prins de pluton chiar pe pistă. Cronometrat în 4h 52'37”, cîștigă polonezul Gazda, urmat de Kapitonov, Gougault, Labrouille, G. Moiceanu, Spruyt. În același timp cu învingătorul au sosit Ardeleanu, C. Dumitrescu, Stoica și Ziegler.

În această etapă cicliștii romîni au luptat serios pentru a-și păstra locul doi și avansul de numai 58” pe care îl au față de reprezentativii R. P. Polone. De două zile cicliștii polonezi asaltază fără încetare poziția echipei R. P. Române.

Clasamentul general individual:
1. Smolik (R.S.C.) 45h30'56”; 2. Hoffmann (R.D.G.) la 7'45”; 3. Wiedemann (R.D.G.) la 7'55”; 4. Zapala (R.P.P.) la 8'15”; 5. Kudra (R.P.P.) la 8'29”; 6. Kapitonov (U.R.S.S.) la 8'37”; 7. Appler (R.D.G.) la 8'45”; 8. Jusko (R.P.U.) la 9'05”; 9. Kulibin (U.R.S.S.) la 9'13”; 10. Mickein (R.D.G.) la 11'20” etc. G. Moiceanu se află pe locul 13 la 12'03”, iar C. Dumitrescu pe locul 17 la 12'53”.

Clasamentul general pe echipe:
1. R. D. Germană; 2. R. P. Romîna la 6'17”; 3. R. P. Polonă la 7'15”; 4. R. S. Cehoslovacă la 11'57”; 5. R. P. Ungară la 20'01”; 6. U.R.S.S. la 20'19”; 7. Franța etc.

Astăzi se aleargă penultima etapă, Pardubice—Ceske Budejovice (198 km).

Sportivi ai secțiilor de caiac-canoe și canotaj academic de la clubul Dinamo—București la antrenament pe lacul Herăstrău

În cîteva rînduri

Săptămîna viitoare, la 27, 28 și 30 mai, pe stadionul Republicii din Capitală vor avea loc finalele campionatului republican de box. În primele două gale se vor disputa semifinalele, urmind ca învingătorii la cele 10 categorii să fie cunoscuți în seara zilei de 30 mai. La finale participă 40 de boxeri calificați din fazele preliminare. Dintre cei 10 campioni de anul trecut, 7 își vor apăra titlurile (Buzuluc, Puiu, Mihalic, Niculescu, Monea, Nicolai și Mariutan). Buzuluc, deținătorul titlului la categoria muscă, va evolua la categoria pană. Campioni de anul trecut — M. Băloiu — Semisugăr, N. Moldoveanu — pană și P. Mircescu — mijlocie-mică — au fost eliminați în reuniunile preliminare.

Jucătorii romîni continuă să obțină victorii în turneele internaționale de tenis

de la Riga. În sferturile de finală, Ion Tiriac l-a învins cu 6-2; 6-0; 6-2 pe polonezul Malewski, iar Petre Mărmureanu a dispus cu 6-1; 6-2; 7-5 de cehoslovacul Korđa. În semifinale, Tiriac va întîlni pe Potanin (U.R.S.S.) iar Mărmureanu pe Iuska (U.R.S.S.) care l-a eliminat pe I. Năstase. În semifinalele probei de dublu, Tiriac, Mărmureanu au dispus cu 6-1; 6-0; 6-3 de Korđa, Vopieik (R. S. Cehoslovacă). Reprezentanții noștri vor întîlni în finală pe Mozer, Potanin (U.R.S.S.).

La Osaka s-a disputat dubla fatfălnire internațională de tenis de masă dintre reprezentativele Japoniei și R.P. Chineze. Victoriile au fost împărțite: la masculin au cîștigat oaspeții cu 5-1, iar la feminin gazdele cu 3-1. (Agerpres)

DE PREȚUTINDENI

LIMBA INCAȘILOR

Limba indienilor incași nu numai că se vorbește și azi, dar este acum mai răspîndită ca în trecut. După cum se arată într-un raport al Societății naționale de geografie din Washington, milioane de indieni din Peru, Bolivia și Ecuador o folosesc ca limbă unică. Ea se numește „Quechua” și are 30 de dialecte. Se apreciază că aproximativ cinci milioane de peruvieni vorbesc exclusiv limba quechua; în Ecuador, peste o jumătate de milion de oameni folosesc două dialecte ale acestei limbi; în Bolivia, aproximativ același număr de indieni vorbesc limba quechua sau aymara, o limbă înrudită.

DESCOPERIRI ARHEOLOGICE

Istoricul și arheologul armean Sandro Sardarian a descoperit pe versantul de sud-est al muntelui Araqaș cîteva mii de topoare de piatră, a căror vechime este evaluată la un milion de ani.

RĂZBUNARE...

Foștul reprezentant permanent al Republicii Panama la O.N.U., Aquilino Boyd, l-a rănit joi cu focuri de revolver pe directorul ziarului „La Hora”, Escalastico Calvo, în cursul unui incident petrecut pe o stradă principală a capitalei Republicii Panama. Diplomatul panamez a vrut să se „răzbuie” în acest fel pentru faptul că în ziarul „La Hora” au apărut mai multe materiale în care se arată că el s-a folosit de manevre frauduloase pentru a deveni deputat în parlament. Întrucît se bucură de imunitate diplomatică, Aquilino Boyd a fost lăsat în libertate.

VASTĂ CONTRABANDĂ ÎN URUGUAY

Autoritățile uruguayene au descoperit o vastă afacere de contrabandă efectuată prin intermediul ambasadei Paraguayaui. Bazindu-se pe privilegiul scutirii de vamă acordat reprezentanților diplomatici străine, ambasada pa-

Aceste tinere ghanoeze sînt instruite pentru funcția de agenți de ordin și dirijare a circulației

Victorii obținute de atleți romîni în Atena

ATENA 22 (Agerpres). — Atletii romîni s-au comportat remarcabil în ziua a doua a concursului internațional de la Atena, obținînd trei victorii. Proba de 200 m plat a revenit lui Gh. Zamfirescu, cronometrat în 21"3/10, performanță care egalează recordul republican deținut din 1948 de Ion Moina. Șerban

Ciochină și-a adjudecat proba de triplu salt cu un rezultat valoros: 16,16 m (record egalat). A treia victorie în proba de 1500 m. El a parcurs distanța în 3'49". Iugoslavul Lesek a cîștigat proba de săritură cu prîjina — 4,70 m, una din cele mai bune performanțe europene ale sezonului.

DE PESTE HOTARE

Greva din Asturia în a doua lună

Intrată în cea de-a doua lună, greva minerilor din Asturia — relațioz agenția France Presse — nu dă semne de a se afla în faza unei soluții rapide, iar la Madrid se crede că conflictul de muncă ar putea să se prelungească și în luna iunie. Potrivit unor cifre oficiale, care reflectă foarte problematică adevărată situație, se află în grevă peste 32.000 de muncitori (dintre care 7.000 de metalurgiști). Toate marile întreprinderi din Asturia sînt paralizate iar producția bazinului, care reprezintă 70 la sută din producția spaniolă de hule și 50 la sută din cea de produse carbonifere, a coborît la procente neînsemnate. Cea mai mare parte din întreprinderile miniere, care au răspuns grevei prin declararea lock-outului, urmau să-și redeschidă puținele în 25, 26 și 27 mai. După cum relatează agențiile de presă, nu este de prezăcut o mișcare de reînnoțire a lucrului a muncitorilor. Publicarea unei noi „reglementări a muncii în mine”, care deocamdată nu este aplicabilă în Asturia, nu-i mulțumește pe mineri — transmite

A.F.P. Aceștia consideră că autoritățile nu-și țin promisiunile. Această „reglementare”, nesatisfăcătoare pentru mineri, ar putea constitui o sursă de înăsprire a grevelor în Asturia. Referindu-se la lupta revendicativă a minerilor spanioli, presa franceză relatează că în Catalonia se pregătește o manifestație populară de solidaritate cu greviștii asturieni, acțiune prevăzută pentru ziua de 26 mai. În Catalonia au fost difuzate manifeste care cheamă pe muncitorii să participe la această manifestație de solidaritate. În textul manifestelor difuzate de opoziția sindicală din Barcelona se declară că opoziția sindicală cheamă pe toți muncitorii din Catalonia să participe la adunarea populară din 26 mai pentru a-și manifesta solidaritatea lor cu minerii din Asturia și cu metalurgiștii din Bilbao și Puertollano. Pe de altă parte se anunță că greviștii spanioli le-au fost trimise primele fonduri financiare colectate de oamenii muncii din Franța.

Vizita lui N.S. Hrușciov în R. A. U.

CAIRO 22 (Agerpres). — N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și președintele Nasser au vizitat vineri satul El-Kahir situat în apropierea orașului Alexandria.

RĂSPUNSUL LUI U THANT LA MESAJELE MINISTRULUI DE EXTERNE AL CUBEI

NEW YORK 22 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U Thant, a trimis lui Raul Roa, ministrul afacerilor externe al Cunei, o scrisoare de răspuns la mesajele acestuia din 23 aprilie și 14 mai în legătură cu zborurile avioanelor americane deasupra Cunei. U Thant arată că a împărtășit verbal guvernului S.U.A. îngrijorările exprimate în mesajele lui Raul Roa și examinează cu atenție posibilitatea de a întreprinde demersurile cerute în vederea reducerii încordării dintre S.U.A. și Cuba pentru a evita o agravare a situației.

Tratative pentru soluționarea conflictului malayez

KUALA LUMPUR 22 (Agerpres). — Salvador Lopez, trimisul special al Filipinelor în problema convocării unei noi întâlniri tripartite la nivel înalt pentru soluționarea conflictului malayez, a declarat după tratativele cu președintele indonezilor, Sukarno, că „punctele de vedere ale celor două părți sînt mai apropiate decît pînă acum”.

Manifestînd pentru libertăți democratice, studenții din capitala Venezuelei au fost atacați de poliție care a asediat universitatea. În fotografie: poliția păzește intrarea în universitate (stînga); după percheziție în camera unor studenți (dreapta)

Guvernul libanez a obținut vot de încredere

BEIRUT 22 (Agerpres). — Camera Deputaților din Liban, întrunită la 21 mai, a acordat votul de încredere guvernului condus de Hussein Oueini. În favoarea guvernului au fost exprimate 75 de voturi, împotriva 7, iar un deputat s-a abținut. Luînd cuvîntul în fața deputaților, primul ministru Oueini a declarat că guvernul său a adoptat o politică de neutralitate.

NOTE DOUĂ FLAGELURI

In cartea sa „Geografia foamii”, savantul brazilian J. de Castro a denumit Salvadorul „o mică republică din America Centrală — „jara foametei celei mai crunte”. Într-adevăr, potrivit datelor statistice, în această țară moare de pe urma subalimentației, la fiecare 32 de minute, un copil care n-a atins vârsta de 5 ani. Problema subalimentației este deosebit de serioasă la sate, unde trăiesc peste două treimi din populația de 2,5 milioane a Salvadorului. În regiuni

rurale asistența medicală este aproape inexistentă. Medicul pediatru Romeo F. Magania a scris în ziarul „Diario de San-Salvador” un articol, în care afirmă că „unicul spital de copii din această țară este tîcșit de bolnavi care n-au avut niciodată posibilitatea să mînce pe săturate”. Relatînd cele de mai sus, agenția Prensa Latina trage următoarea concluzie semnificativă pentru situația din această țară: „Dacă trei din populația de 2,5 milioane a Salvadorului. În regiuni

Dineu oferit de delegația romină unor participanți la conferința de la Geneva

GENEVA 22 (Agerpres). Mircea Malita, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. P. Romine, a oferit vineri un dineu în cinstea unor șefi de delegații participante la Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare la Geneva. Au participat Vojin Guzina, secretar de stat adjunct al afacerilor externe al Iugoslaviei, T. Swaminathan, secretarul Departamentului aprovizionării și dezvoltării tehnice al Indiei, R. Paz Cerruto (Bolivia), delegat pe lângă Consiliul internațional al cositorului, Benoit Bindzi, reprezentantul permanent al Camerunului pe lângă Organizația Națiunilor Unite, Bernardo Grinspun, secretar executiv al Consiliului național al dezvoltării din Argentina, Abdel Moneim El-Banna, subsecretar de stat în ministerul economiei al Republicii Arabe Unite. Au participat, de asemenea, membri ai delegației romine.

BUENOS AIRES 200 de întreprinderi ocupate de muncitori

BUENOS AIRES 22 (Agerpres). — Un număr de 200 de întreprinderi industriale din capitala Argentinei au fost ocupate la 21 mai de către muncitori. Printre aceste întreprinderi se află fabricile „Phillips” și „Phileo”, un mare număr de fabrici metalurgice, mai multe uzine electrice, fabrici textile. Totodată, în seara aceleiași zile, în numeroase cartiere ale orașului au avut loc mitinguri și demonstrații ale oamenilor muncii în sprijinul cererilor lor de mărire a salariilor și în semn de protest împotriva creșterii șomajului și a costului ridicat al vieții. Aceste acțiuni, care au loc cu o amploare deosebită, constituie o parte a planului de acțiune lansat săptămîna aceasta de Confederația Generală a Muncii. Planul prevede lupta pentru sporirea salariilor, pentru stabilirea

unui minim garantat de salarizare, precum și alte revendicări. Confederația Generală a Muncii a publicat, de asemenea, o declarație în care se subliniază că lupta nu va înceta atît timp cît nu vor fi satisfăcute revendicările oamenilor muncii.

IN PIAȚA COMUNĂ

BRUXELLES 22 (Agerpres). — În legătură cu noul eșec înregistrat de întîlnirea de la Bruxelles a miniștrilor agriculturii ai Pieței comune în problema fixării unor prețuri unice la cereale, ministrul belgian al agriculturii, Charles Heger, a declarat unui corespondent al agenției Reuter că această situație se datorește poziției Germaniei occidentale, care continuă să se opună aplicării prețului unic. Prețurile unice la cereale în Piața comună urmau să fie introduse pînă la 1 iulie a.c., în conformitate cu planul Mansholt. Opoziția categorică a Germaniei occidentale a făcut să eșueze planul Mansholt și să se ajungă la un compromis prevăzînd amînarea intrării în vigoare a acestui plan în anul 1966. După cum relevă agenția Reuter, vest-germanilor nu le convine nici această dată. Referindu-se la următorul Consiliu ministerial al Pieței comune din 2 și 3 iunie, pentru a dezbate probleme legate de prețurile comune la cereale, ministrul belgian Charles Heger și-a exprimat părerea, într-o conferință de presă, că nu „întrevide nici o șansă de rezolvare a acestei probleme spinuoase”.

Prețul unic la cereale, „problemă spinuoasă”

Combaterea inflației și reversul ei

Combaterea inflației și reversul ei

Coreea de sud

Măsuri represive după demonstrațiile antiguvernamentale

SEUL 22 (Agerpres). — Cabinetul sud-coreean s-a întrunit joi într-o ședință la care au fost examinate recentele demonstrații antiguvernamentale din capitala Coreei de sud. Un purtător de cuvînt al guvernului a declarat că vor fi luate măsuri severe împotriva conducătorilor demonstrațiilor, în prezent areștați. Guvernul a hotărît să dea instrucțiuni autorităților școlare de a ex-matricula pe studenții și elevii participanți la demonstrații. Poliția a arestat 182 de persoane. Ministrul de Interne a comunicat că în cursul ciocnirilor cu demonstrații au fost răniți 21 de poliști. Potrivit agenției Associated Press, deși autoritățile nu au făcut cunoscută cifra demonstrațiilor răniți, se crede că numărul acestora este de peste 50.

PARIS. — Ziarul parizian „Les Echos” este de părere că „reducerile tarifelor vamale ale R.F.G. nu va determina o creștere a vânzărilor franceze în această țară”.

Această părere se datorește faptului că industria vest-germană este considerată capabilă să concureze pe piața internă mărfurile provenite de la partenerii săi. Aceiași ziar apreciază că „pentru țările țări, și în primul

rind pentru Marea Britanie, noile tarife vamale vest-germane vor avea probabil un efect defavorabil...”.

tarifelor vamale dintre țările Pieței comune va contribui la combaterea inflației în rîndul celor „șase”.

MÜNCHEN 22 (Agerpres). — Într-un discurs pronunțat la München pe prilejul deschiderii Tîrgului internațional de produse meșteșugărești, cancelarul federal Ludwig Erhard a vorbit despre tendințele inflaționiste care se manifestă în țările Pieței comune. După cum transmite agenția Reuter, el a adresat un apel țării Pieței comune, în care le cere să adopte o serie de măsuri care să garanteze stabilitatea lor economică în fața „semnelor alarmante” ale inflației. El a subliniat că guvernul vest-german prevede să întreprindă măsuri economice urgente care să preîntîmpine pericolul inflaționist. Erhard și-a exprimat speranța că reducerea de la 1 iulie

la tariful vamale dintre țările Pieței comune va contribui la combaterea inflației în rîndul celor „șase”.

Atunci cînd dl. Marjolin, vicepreședintele Comisiei Pieței comune, a atras atenția asupra simptomelor de inflație care au început să submineze majoritatea finanțelor vest-europene, scrie săptămînalul francez „L'Interet Européen”, experții au constatat că ritmul mediu de creștere economică în Piața comună, și în special în Franța, va fi în 1964 inferior aceluia de dincolo de Canalul Mincei și de peste Atlantic”. Referindu-se la măsurile antiinflaționiste propuse de comisia Pieței comune, revista notează că ele sînt „inevitabil legate de o frînare a dezvoltării economice”. Totodată, în articol se atrage atenția că „în fața restricțiilor de credit și a unei fiscalități mai severe ca înainte, industria și se vor împotrivi oricărei urcări a salariilor”.

DOCUMENTAR

AFRICA DE SUD-VEST

După cum anunță agențiile de presă, un organism special al O.N.U. a reînscut dezbaterile în problema Africii de sud-vest, teritoriu aflat sub mandatul Republicii Sud-Africane, cunoscută pentru politica sa rasistă.

Africa de sud-vest ocupă o suprafață de 823.876 km². Populația sa numără circa 570.000 locuitori, dintre care 485.000 de indigeni (negri bantu, hotenții și boșmanii) și peste 70.000 de europeni. Capitala este Windhoek, oraș cu vreo 33.000 de locuitori.

În urma primului război mondial, conform Tratatului de pace de la Versailles, Liga Națiunilor a acordat, începînd din 1920, Uniunii Sud-Africane mandatul de administrare a Africii de sud-vest. După terminarea celui de-al doilea război mondial Organizația Națiunilor Unite a hotărît transferarea acestui mandat de administrare și trecerea sub tutela O.N.U. a teritoriului Africii de sud-vest. În pofida hotărîrilor luate de O.N.U., guvernul sud-african include, ilegal, în 1949 acest teritoriu în componența Uniunii Sud-Africane. Apoi, în 1960, atrage populația europeană din Africa de sud-vest să participe la referendumul în legătură cu transformarea Uniunii Sud-Africane în republică și reușește în acest fel să încorporeze, de astă dată „legal”, acest teritoriu în cadrul R.S.A., considerîndu-l ca cea de „cincea provincie” a țării.

animalelor, în care se folosește muncă forțată a populației africane băștinase.

O dată cu alipirea „noii provincii”, guvernul Verwoerd a extins și asupra acestui teritoriu odioasa politică de apartheid practică în R.S.A. Africa de sud-vest a fost împărțită în două zone: zona de sud (trei sferturi din întregul teritoriu al țării) — așa-zisa zonă de poliție — care cuprinde regiunile cele mai fertile și mai dezvoltate din punct de vedere economic și zona de nord, un semi-deșert în care a fost îngrămadită populația de culoare. Aici sînt situate majoritatea rezervațiilor („bantustane”) pentru băștinășii devărate lagăre de concentrare. Referindu-se la aceste rezervații, ziaristul american John Gunther scria că ele sînt „cele mai oribile și mai dezagătătoare locuri pe care le-am văzut vreodată”. Autoritățile R.S.A. au folosit cele mai crude mijloace pentru evacuarea forțată a africanilor din Windhoek.

lor, populația din Africa de sud-vest nu s-a împăcat niciodată. Cu toate că orice mișcare a africanilor pentru drepturile lor este considerată de guvernul R.S.A. ca o „acțiune de subminare” și e înăbușită cu cruzime, valul mișcării de eliberare a cuprins și Africa de sud-vest. Paralel cu numeroasele demonstrații și greve în sprijinul revendicărilor economice, în anul de după cel de-al doilea război mondial a luat o mare amploare și mișcarea pentru eliberare națională. Frontul de Eliberare Națională, creat cu scopul de a uni toate forțele care luptă pentru independența țării, cuprinde mai multe organizații politice din Africa de sud-vest care se opun regimului rasist al lui Verwoerd și se pronunță pentru des-părțirea acestui teritoriu de R.S.A.

Într-o scrisoare publicată recent în săptămînalul britanic „Tribune”, S. H. Hangula, secretarul Uniunii muncitorilor din Africa de sud-vest, cheamă Organizația Națiunilor Unite să recunoască drepturile vitale ale muncitorilor de pe acest teritoriu, dreptul africanilor la demnitate omenească, dreptul poporului la independență. Luînd cuvîntul în cadrul actualilor dezbateri din Comitetul special al O.N.U. în calitate de petiționar, reverendul Marius Kooper, exilat din Africa de sud-vest, a subliniat necesitatea intervenției urgente a O.N.U. pentru a zădărnici anexarea acestui teritoriu de către R.S.A. În rezoluția adoptată la 21 mai a.c. de Comitetul special al O.N.U. este condamnat refuzul guvernului R.S.A. de a colabora cu Națiunile Unite în problema teritoriului sub mandat — Africa de sud-vest. Rezoluția reafirmă, în același timp, „dreptul inalienabil la autodeterminare, unitate națională, integritate teritorială și independență” al poporului din Africa de sud-vest.

Lupta dreaptă a poporului din Africa de sud-vest este sprijinită de opinia publică mondială care cere O.N.U. să intervină în mod energic pentru a determina guvernul Verwoerd să respecte hotărîrile luate de acest for și să acorde neîntîrziat Africii de sud-vest dreptul legitim la autodeterminare.

Eugen IONESCU

MAFIA PIERDE DIN PUTERE

Poliția avea ordin să tragă la cea mai mică împotriva. Dar nu a fost nevoie. Luciano Liggio, una din cîșpeteniile mafiei siciliene, zăcea bolnav de tuberculoză osoasă în casa surorii sale de pe strada principală din Corleone, aproape de Palermo. Poliția îl căuta de 16 ani. El este vînat de 150 de crime.

locul celui mort. A fost poreclit „Criminulul fără chip”, deoarece poliția posedea o singură fotografie a lui de vîrstă de 18 ani. De atunci au trecut ani și în plus și-a făcut o operație estetică care i-a schimbat feșturile feței. Cu cîteva zile înainte de prinderea sa, poliția a descoperit că Liggio a fost cinci luni internat la o clinică din Palermo sub alt nume.

În 1948, Placido Rizzotto, fruntaș al mișcării țărănești, secretar al Camerei de muncă din Corleone și inițiatorul unei cooperative agricole din localitate, a fost răpus de gloanțele lui Luciano Liggio și ei complicitor săi, în momentul cînd era pe punctul de a obține să se dea țărînilor pămînturi nesulvățite ca aparținînd unui baron din partea locului. Ciobănașul Giuseppe Letizia a fost martor întîmplător al asasinării lui Rizzotto. Zguduit de cele văzute, a avut un șoc și a fost transportat la spital. Acolo a pronunțat de cîteva ori numele ucigașilor. O injecție a pus capăt vieții băiatului: Michele Navarra, medic-șef al spitalului, era totodată una din cîșpeteniile mafiei! Recunoștința lui Liggio a urmat peste 10 ani. În apropierea de Corleone urma să se conscriească un braj pentru irigarea unor mari suprafețe de pămînt. Construcția a fost amînată ani de-a rîndul, pentru că nu era pe placul aceluiași Michele Navarra. Lucrările poate că nici n-ar fi început dacă Luciano Liggio nu și-ar fi pus în gînd să se îmbogățească de pe urma livrării de materiale. Pentru ca Navarra să nu-i pună bețe în roțile lui, ajungînd prin acest act și șeful mafiei din Corleone, în

În ultima vreme, poliția siciliană a prins mai multe cîșpeteni ale Mafiei. Salvatore Giuliano a fost omorît în somn de cel mai bun prieten al său care i-a vîndut corpul poliției. De cîteva luni, „regele Mafiei”, Genaro Russo, a fost prins și apoi condamnat la cinci ani domiciliu forțat într-un sat din Lombardia.

În fața justiției stau acum 23 din treizeci de membri ai Mafiei. Din restul de șapte, unii au fugit, iar alții nu au fost încă descoperiți. Acțiunea împotriva lor continuă.

SCURTE ȘTIRI

TOKIO. În călătoria pe care o întreprinde prin Japonia delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. condusă de Anastas Mikoiin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a vizitat localitățile Kobe și Osaka, vechiul oraș japonez Kyoto, combinatul metalurgic și uzinele chimice ale companiei „Iavata Seitetsu” din orașul Kitakyusiu.

ULAN BATOR. După cum anunță agenția Montane, guvernul Republicii Populare Mongole și guvernul Elveției au hotărît să stabilească relații diplomatice și să facă schimb de reprezentanțe diplomatice la rangul de ambasada.

NEW YORK. Secretarul general al O.N.U., U Thant, a avut vineri la sediul Organizației Națiunilor Unite o consfătuire cu reprezentanții tuturor țărilor care au furnizat contingente militare forței O.N.U. în Cipru. Scopul acestei consfătuiri a fost de a trece în revistă ansamblul măsurilor întreprinse de această forță de la constituirea sa. Cu această ocazie el a discutat, de asemenea, problema eventualei prelungiri mandatului forței O.N.U. în Cipru, care expiră la 27 iunie.

BELGRAD. Vineri a sosit la Belgrad într-o vizită oficială Vaclav David, ministrul afacerilor externe al R. S. Cehoslovacie. El a fost întâmpinat de Kocca Popovici, secretar de stat federativ pentru afaceri externe al R.S.F. Iugoslavia, și de alte persoane oficiale.

NEW YORK. Reprezentanții țărilor arabe la O.N.U. au hotărît să ridice problema Adenului la Consiliul de Securitate, după ce acesta va examina problema apartheidului în R.S.A.

participanții la cercetările pentru construirea primei bombe atomice. J. Franck s-a numărat printre primii savanți care au luat poziție împotriva folosirii energiei atomice în scopuri de distrugere.

NEW YORK. Ziarul „New York Herald Tribune” a publicat ieri pe o pagină întreagă anunțul că în numărul său de duminică va reproduce „cea ce probabil va fi cea mai controversată fotografie a deceniului”. În anunș se spune că fotografia, luată la o fracțiune de secundă după ce președintele Kennedy a fost împușcat, arată un om stînd în pragul unei uși în apropiere de mașina președintelui care are o asemănare extraordinară cu asasinul prezumat, Lee Harvey Oswald. Anunșarea pune întrebarea: „Dar dacă omul din pragul uși era Oswald, cine a tras gloanțele care l-au ucis pe președinte?”.

MOSCOVA. Congresul internațional al modei, deschis în parcul Sokolniki din Moscova, prilejuiește un larg schimb de experiență între creatorii de modele din țările participante — Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germania, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică. Cele 72 de modele prezentate de delegația romină au fost mult apreciate de specialiștii din celelalte țări.

PRAGA. După cum transmite Ceteka, la Praga s-a semnat un acord de colaborare științifică între Centrul național francez de cercetare științifică de la Paris și Academia de științe a R. S. Cehoslovacie. Acordul se referă la colaborarea și schimb de lucrători științifici și informații în domeniul științelor naturii, tehnicii și științelor sociale.

GÖTTINGEN. J. Franck a fost laureat al Premiului Nobel pentru fizică din anul 1925. Profesor la Universitatea din Göttingen, James Franck a fost nevoit, la venirea la putere a regimului hitlerist, să părăsească Germania și să se refugieze la Copenhaga și apoi în S.U.A. El a fost unul dintre

PANAMA. Rezultatele preliminare ale alegerilor în consiliile municipale care au avut loc la 17 mai în provinciile panameze Chiriqui și Bocas del Toro atestă o victorie de seamă a forțelor progresiste. Reprezentanții lor au obținut majoritatea locurilor în consiliile municipale ale acestor provincii.

Proiectul de lege electorală adoptat de Adunarea Națională Franceză

PARIS 22 (Agerpres). — „După o dezbateră care a luat adeseori forme tumultuoase, transmite agenția France Presse, proiectul de lege electorală pentru alegerile municipale a fost adoptat de Adunarea Națională Franceză cu 254 voturi pentru, 201 contra și 17 abțineri, înregistrîndu-se cîteva modificări de amănînt în textul propus de guvern”. În timpul dezbaterilor s-a înregistrat o controversă aprinsă între deputatul Francois Mitterand și

ministrul de interne, Roger Frey. În timpul unei pauze, Mitterand a fost lovit de deputatul U.N.R., Pierre Bas. Proiectul de lege prevede, printre altele, ca în localitățile cu pînă la 30.000 de locuitori să fie aplicat sistemul majoritar, ceea ce înseamnă că partidele care nu vor obține jumătate din numărul voturilor să nu fie reprezentate în consiliile municipale. Proiectul urmează să fie luat în discuție în Senat.

Publicînd această fotografie, revista „Jeune Afrique” amînțește că trupele O.N.U., trimise în 1960 în Congo, trebuie să părăsească această țară